

Motoros szobabicikli

(Történetek)

Írta:

Végh Miki

e-mail: vmikusz@gmail.com

TARTALOM

12 éves lett

Március 15

Eszter meg Ferenc

Ibolyka

Nem átlagos

Hédi

Fatime

Kutyakomédia

Motoros szobabicikli

12 éves lett

- Mikuli, hallod ezt a vad csengetést?
- Hallom. Nem vagyok süket.
- Olyan vagy te, mint a nagypapád volt. Hangoztatta, hogy rosszul lát, de a szép nőket mindig észrevette. Neked is csengethet a szomszéd, nem hallod meg, bezzeg, ha egy hölgy vagy hölgyfalán vár bebocsátásra, arra álmodból is felébresz. Húzzál ki a kapuhoz és engedjed be a kis szemtelent! Megint ráfeküdt a csengőre.
- Kimentem, bár arra készültem, hogy szobámban, a meleg radiátor mellett fogadom a kis-asszonyt.
- Juckó, ha nem tudnád, február 28-a van. Ma 12 éve születted.
- Köszike. Magamtól is tudtam. Nyissad a kaput, hogy megszabadulhassak végre a málhától! Gyöngyi néninek küldött a mama, tejfölös poharakban egy csomó palántát.
- Gyere be és add ide a cuccot, majd én viszem tovább!
- Hova visszük?
- A ház mögötti kamrába. Ez tényleg elég nehéz volt.
- Nem érdekes. Túl vagyok rajta és most végre képen nyalhatlak.
- Csillagom, mikor fogsz a puszkodásról lemondani? Elvégre nagylány vagy.
- Éppen ezért, most jövök igazán bele.
- Figyeljél rám?! Nem bánom, puszkodjunk ezután is, de az tényleg nem illik, hogy a nyakam köré fonod a karjaidat és miközben lógsz rajtam, érzem, hogy ez a kislány komoly fejlődésnek indult.
- Öregszel, Mikuli. Tudod hány srác örülne a helyedben?
- Nem érdekelnek a történeteid.
- Engemet meg a nyomorod nem érdekel. Ha nekem így esik jól, nem vagyok hajlandó változtatni rajta. Inkább mondd meg, hol lehet trágyát kapni!
- Gondolom, trágyaboltban.
- Nincs is olyan. Ott kurva bűdös lenne. Mama kérdezteti, mert szerintem a kertet trágyázni kéne.
- Józsi bácsival építtessetek istállót, én pedig veszek neked bele egy lovat.
- Az meg kicsoda?
- Aki az emeletet építette nálatok, mikor a mama ideköltözött.
- Ja, az öreg? Jó fej volt.
- Mi az, hogy öreg? Annyi évvel fiatalabb nálam, amennyi most te vagy.
- 61 éves? Elájulok menten.
- Juci-Muci, én hány éves vagyok?
- 71 leszel, de nem biztos.
- Bosszúból azért is leszek. Újabban gyakran adod elő burkoltan, hogy várod a halálomat. Ha levonod az én koromból a tiédet, akkor az eredmény nem 61.

- Ne cikizzél! Most hoztad tudomásomra, nem illik hozzád nyomnom a cicijeimet. Márpedig vannak és ha vannak, akkor hölgy vagyok. A hölgynek pedig bunkóság a korára hivatkozni.
  - Te sem vagy különb, mint én. Mindig az a bajod, hogy gyerekek tartanak, aztán a vallatásnál még két évet letagadsz a korodból.
  - De nem ám, mert 14 évesnek vallom magamat sulin kívül. Képzeld el, tegnap véletlenül megemlítettem egy kisebb társaságban a sulis folyosóján, hogy ma van a születésnapom. Az egyik csaj megkérdezte, hogy hányadik, én meg azt hazudtam, hogy a tizennegyedik. Erre olyan csúnyát mondott, hogy nem merem neked idézni. Illetve, Mikuli, a szarnak mi a szinonimája?
  - Már mindegy. Fogadjunk, azt mondta, nem gondolta, hogy az ominózus végtermék olyan sokáig eláll.
  - Mikuli, imádom benned, hogy olyan okos vagy. Tényleg ezt mondta. Én meg azért nem ütköztettem tenyeremet a pofájával, mert többségben voltak velem szemben.
  - Javaslom, menjünk be a házba!
  - Csókolom, Rózsika néni. Ne tessék haragudni, megbeszélőnivalónk volt a barátommal a teraszon.
  - Szia, Cserfeske! Mi volt a megbeszélésetek tárgya?
  - A trágya. Mikuli lovat akar nekem venni. Fincsi illatok vannak. Mit tetszik főzni?
  - Jucikám, ezt te nem szereted. Sárgarépa főzeléket tükörtojással.
  - Rózsika néni, múltkor is ezt tetszett mondani, aztán székelypóztát burkoltunk. Azért jöttem át, mert anyuci és a mama bementek Pestre Szilvi nénihez és a piacon is akarnak vásárolni.
  - Miért nem mentél velük? Segíthettél volna anyukádnak.
  - Tetszik tudni, Rózsika néni: Domus amica, domus optima.
  - Újabban latinul tanulsz?
  - Csak a bölcsességekből bifláztam be párat. Baráti hajlék, a legjobb hajlék. Mennék én mindig anyucival a piacra, ha a mama nem lenne ott.
  - Gondolom, mivel ért hozzá, alaposan átvizslatja előbb, amit meg akar venni.
  - Juckó, egyetérték veled. Mikor még anyukám élt, ő is mindent fitymált a piacon.
  - Mikuli, ne legyél malac! Rózsika néni, na meg én is, hölgyek vagyunk, ha nem tudnád. A fityma pedig olyan ízé, amiről most nem akarok szövegelni.
  - Mókuci, rosszul érintene, ha itt a jelenlétedben ezt a 12 éves hölgyet megfojtanám?
  - Hozzám ne merjél érni, mert bizalmaskodásnak veszem és elkezdek sikítani!
- Megfogtam a nyakát, de nem sikított.
- Délután akartunk átmenni, hogy felköszöntsünk.
  - Nem jó sajnos, mert a suliban összeröffenünk egy kis farsangi bulira.
  - Mókuci, húzzuk meg a csitri fülét és amit kapott volna, majd mi befaljuk! Tudod, Gyöngyi néni éppen magánügyeit intézi valahol és utána fogja elhozni a cukrásztól a neked rendelt tortát.
  - Melyik cukrásztól?

- Őt nem ismered.
- A környéken minden menő cukrászt ismerek. Akkor az kontár, ha nem ismerem.
- Felejtős a dolog. Fincsi csokitorta, 12 szál gyertyával és egy marcipán kislány is lesz rajta. Te pedig szülinapozzál a srácokkal a suliban!
- Öt év alatt annyira megismertük őt, hogy még a lélegzetével is információkat továbbít nekünk. Most, mindketten tudtuk, a meleg szívű kis barátnőnk elkezd sírni. Rózsika átölelte és megpuszilta.
- Nem megyek délután be a suliba és nem a torta miatt.
- Ne sírjál, te kis buta! Elárulok neked valamit: napok óta tudjuk, hogy ma délután programod lesz. Ezért, Mikuli, holnapra rendelte a tortát, de mivel, azt is tudtuk, hogy anyukádék ma délelőtt nem lesznek otthon, megbeszéltük vele, hogy átküldenek hozzánk, de nem mondják meg az okát. Itt fogsz ebédelni.
- Tudtam, hogy nem sárgarépát tetszik főzni. Artificem commendam opus.
- Ezt még én is megértettem. Az alkotót az alkotása dicséri. Mindenesetre a kedvenc ételeid készülnek. Menjetek be a szobába, mert engemet zavartok!
- Hallod, barátnőm, be vagyunk rúgva.
- Talán ki vagyunk rúgva a konyhából.
- Ne vitatkozzál! Az előbb még az egereket akartad itatni. A szobák beljebb vannak, mint a konyha, ebből következik...
- Ki az a Marika?
- Jézusom, Csitri! Levelet írtam, mikor csengettél, de nem fejeztem be.
- Magyarázod a bizonyítványodat neki? Rózsika néni tudja, hogy csajozol? Évekkel ezelőtt sokszor kellett nekem is magyaráznom a bizonyítványomat a suliban, de már megkomyodtam. Mi lesz az ebéd?
- Mi a kedvenced?
- A husileves, meg akármilyen csirkés kajci.
- Marhahúsleves és töltött csirke. Megfelel a kisasszonynak?
- Mikuli, hogy lehet az, miközben szerelmespárok egy évig sem bírják ki együtt, én meg már öt éve szeretlek benneteket?
- Akkor is szeretnél, ha sárgarépa főzelék lenne az ebéd?
- Elismerem, érdek vagyok, de veletek szemben soha.
- Tudom, te kis tündi-bündi. Nehogy megint elkezdjél sírni!
- Azért az gáz, hogy napok óta mindenki hülyének nézett.
- Édeském, még meggondolhatod magadat és hazamehetsz!
- Annyira nem ciki, de mégis. Nem akarlak zavarni, írd meg a levelet annak a Marikának!
- Neked Marika néni, Rózsika néninek a barátnője.
- Világos. Az ő barátnője, te pedig levelezel vele. Mikor csaltad meg utoljára Rózsika nénit?
- Soha nem csaltam meg és kikérem magamnak a gyanúsítgatásodat!

- Apu is ezt a szöveget nyomatta valamikor. Anyuci és a mama azt mondják, megérik a férfiak a pénzüket.
- Biztos vagyok benne, rólam nem feltételeznek ilyen aljasságot.
- Nem szoktak külön kiemelni. Képzeld el, mától megszűnik a „sipirc!” Elmagyarázom, hogy megértsed. Általában hétvégén anyuciék együtt nézik a tv-ben a baromságokat. Néha felmegyek hozzájuk és mivel minden film előtt közlik, hogy 12 éven aluliaknak nem ajánlott, engemet lezavarnak. Régebben a nevemet mondták, de ma már elég annyi, hogy „sipirc!” Lemegyek a szobámba, mint tegnap este is. Bekapcsolom a számítógépen a tv-met és nem is dugtak a filmbe.
- Gondolom, a kisasszony vadászik az olyan filmekre.
- Tévedsz. Utálok a szexet.
- Gondolom, délután a buliban te is fogsz lötyögni.
- Rosszul ismersz. Röhögni biztos, hogy fogok a sok falábún, de nem állok be közéjük bohóc-nak. Mikuli, egy ló sokba kerül?
- Fogalmam nincs mennyibe, de ha a kisasszonynak ilyen óhaja van, megoldjuk.
- Állati pöpec lenne lóháton nyargalászni.
- Ápolnád és etetnéd is?
- Remélem, nem beteg lovat vennél nekem.
- Nem értek hozzá. Azt akartam mondani, hogy tisztán tartanád, meg ilyesmi.
- Gondolom a mama segítene.
- Figyelj ide, Juci-Muci! Valóban sokat komolyodtál azóta, mióta ismerjük egymást. Áruld el nekem, miért van az, hogy az én társaságomban éppen olyan butuskát domborítasz, mint hét éves korodban?
- Mikuli, ha ez zavar tégedet, akkor nálatok is viselkedni fogok. Van egy komoly anyukám, aki szorongva éli az életét. Van egy nagymamám, aki hozta magával a maradi észjárását. Hozzatok szoktam hasonlítani őt, hiszen a ti korosztályotok. Érződik az a 200 kilométer, amilyen távolságban éltétek le az életeteket egymáshoz viszonyítva. Hidd el, szeretem a mamát, csak a gondolatvilágával nem tudok azonosulni. Az biztos, neki köszönhetem, hogy a suliban még inkább kilógok a sorból, mint alsós koromban. Abban az időben amolyan bandavezérnek érezhettem magamat, most meg strébernek, meg művésznőnek tartanak.
- Az miért rossz, ha pozitívan vélekednek rólad?
- A stréber, az nem pozitív. De igaz, elsősorban pozitív dolgokat mondanak, mert tudod, a Moldován nemcsak okos, de még szép is. Na, ettől fekszik ki a banda. Mostanában több olyan cikket olvastam a neten, amiben arról van szó, hogy a gyerekeknek szüksége van apaképre. Azt hiszem, nálam itt lehet a gubanc. Engemet igazán senki nem nevelt. Ma már tudom, beteges ragaszkodás, ahogy hozzatok kötődöm. Hét éves koromban benned láttam az apát, aki példaképem lehet és aki ugyan nem akar nevelni, de ha figyelek rá, az hasznomra válik.
- Csak hát ez nem igaz.
- Már régen tudom. Te nem lehetnél az apukám, hiszen az apukám is a gyereked lehetne. Első perctől kezdve nálatok éreztem jól magamat és te elfogadtad, hogy barátnak tekintselek. Tudom, sokszor úgy viselkedek, hogy fenytést érdemelnék tőled, de te elnézed nekem és már hiába változtatnál, képtelen lennék benned a nagypapát látni. Mikor még anyucival ketten

voltunk, voltak haverjaim, de ezek elkoptak az iskolaváltással és azzal, hogy hozzánk költözött a mama, aki pedig megpróbált szigorú lenni.

- Konklúzió: ha a kisasszony lazítani akar, felkeresi a kisöreget.

- Na látod, ez az, amit eddig még soha nem éreztem, hogy te öreg lennél. Ezért merem mondani. Nekem poén, de ha tégedet bánt, megpróbálok változtatni rajta.

- Ne változtassál! Ilyennek szerettelek meg. Elképzelem a majdani doktor nénit, aki ha meglátogat, a nyakamba fog ugrani.

- Erre mérget vehetsz, Mikuli! Orvos leszek, de számodra örökre hízogató kislány.

- Majd bolond leszek megdögleni. Az apukádról nem beszéltél!

- Mert nincs mit. A hozzáfűződő kapcsolatom éppen olyan torz, mint, hozzád. Csak éppen az előjelek különböznek. Tudod jól, soha nem volt apám. Legalábbis csupán a tudatomban létezett. Azután jött a fordulat. Megpattant az országból és én örültem neki, hogy általa egy új világ nyílt meg számomra. Azt soha nem szerettem volna, hogy anyucival ismét összebútorozzanak, ugyanakkor sért, hogy megnősült. Dumcsizunk, de nincsen tervemben nyáron kimenni hozzá. Én azt a nőt ismeretlenül gyűlölöm.

- Feltételezem, anyukád nem haragszik érte.

- Valóban nem, de igaz, sikerült hozzászoknia, hogy apától szép gyerektartást kap. Arról pedig nem akar lemondani.

- Bolond lenne.

- Rendicsek, csak hát az a baj, hogy nem találom a helyemet. A suliban elméletileg példakép vagyok, ezért utálnak. Otthon anyuci hajtja a pénzt, mintha parádés kocsis lenne, ostorral a kezében. Mama rajtam éli ki, amit hosszú életében nem sikerült megvalósítania. Tudod, milyen rossz élete volt a papa mellett. Tudom, most én vagyok a szeme fénye, csak hát élő ember vagyok. Hítem szerint még gyerek, de felnőttek az elvárások irányában. Barátaim nincsenek. Vagytok ti, ahol úgy érzem, mert már nagylány vagyok, itt is illene viselkednem.

- Jucikám, végre egyszer komolyan kibeszéltük a témát. Soha nem fogom elvárni, hogy velem szemben viselkedjél. Engemet ezután is pofán vágatsz, ha indokoltnak tartod!

- Tudom, párszor meglegyintettelek az évek alatt, de hidd el, mindig szeretetből tettem!

- Kopogtak a nappali ajtaján. Tudod ez mit jelent?

- Rózsika néni be akar jönni.

- Más ötlet?

- Kész az ebéd, de Gyöngyi néni még nincs itthon.

- Ha őt akarod megvárni, aligha fogsz farsangozni.

Segített Rózsikának tálalni. Még mindig jó étvágya van a csajnak. Régen naponta táplálkozott nálunk, mostanában csak sátoros ünnepeken. Meglátszik rajta a kalóriabevitel. Nemcsak szellemileg haladja meg a korát, de testileg is. Mázlija volt, mert éppen az udvaron búcsúzkodtunk, mikor Gyöngyi hazaért. Így azután természetes, hogy Jucit elvitte az iskolába. Este, miután a farsangról hazaért, felhívott bennünket, hogy másnap, vasárnap ne feledkezzünk el arról, hogy ebédre vagyunk hivatalosak a Moldován-kúriába. Utólag szégyelltem a szennyes gondolataimat. Azt hittem, a torta izgatja a fantáziáját, amit vasárnap kapott meg, de szerencsére tévedtem. Nem elég, hogy náluk ebédeltünk, de mikor átmentünk hozzájuk (hármasan), ő jött kaput nyitni és orcáján nem kölni illatot éreztem. Juci palacsintát sütött, úgyhogy

anyukáját és a nagymamáját kizavarta a konyhából. A palacsinta természetesen desszert volt a kiadós ebéd után, amit viszont Júlia készített el még reggel. A kis szeleburdi pedig odafigyelt, hogy mindhárman olyan töltelékkel kapjuk a palacsintát, amit szeretünk. Három személy különböző igényekkel. Ami a figyelmességén túl természetes volt, hogy mindenkitől külön külön bezsebelte az elismerést. Imádom, hogy ilyen szerény és elképzelem, milyen orvos lesz. Moldován Júlia doktornőnek mindenki gazsulálni fog, mert ha nem, az illető egy életre elvágja magát előtte.

2015. március 9.

Március 15

A dolog úgy kezdődött, hogy még tavaly október táján sikerült egy polcra levernem a turmixgép kehely részét. Természetes, hogy a műanyag megadta magát. Ahogy az általában szokás elhalálozás esetén, elkísértem utolsó útjára, hogy megadjam neki a végtisztességet. Úgy emlékszem fél év távolából, hogy válogatott kifejezéseket használtam. Az anyjával indítottam és az apja csúnyájával fejeztem be a szövegelésemet. Még abban a hónapban vett a kétharmad egy új turmixot, meglehetősen drágán. Közölték velem telefonon a portéka bekerülési költségét és azt, hogy a vevőszolgálatnál sokan állnak sorba. Bízva abban, az ilyen termék ritkán szokott meghibásodni, kivéve, ha fejest ugrik, javasoltam, jöjjenek haza, nem kell lepecsételtetni a garancialevelet. Nem kérték magukat. Aznap kipróbáltuk a gépet, csak úgy natúr, majd elhelyeztük, szintén a polcon. Március 14-re lett kitűzve a dátum, amikor vadast készítünk. Gyöngyivel ketten helyeztük üzembe a szerkezetet. Utólag arra gondolok, fogyatékozságomra tekintettel, hajlandó volt a gép a trutyit elkészíteni, és csupán a végén kezdett agonizálni.

- Gyöngyike, ég a motor.

- Nem érzek semmit, de látom, hogy a szomszéd kéménye füstöl. Biztos annak jön be a szaga.

- Ez nem széngáz, hanem elektromos motor.

Abban a pillanatban elcsendesedett a szerkezet. Kilehelte lelkét. Ekkor érezte meg a kislefőnök a hullaszagot.

- Elmosom, feltesszük a polcra és lehet, ha kihűl, működni fog.

- Gyöngyike, a próféta szóljon belőled, de megjegyzem, logika nincsen benne.

Ez az ünnep előtti délelőtti történet, mert ünnepnapon nincs főzés nálunk. Minden idegszálunkkal a 167 évvel ezelőtti eseményekre koncentrálnak. Én az átlagnál némileg gyengébben, mivel a történelmet soha nem kedveltem. Nevek maradtak meg emlékezetemben, valamint egy kávéház és a nemzeti dal. A reggeli Forma-1-es futam után a kétharmad elment ünnepelni a művelődési házba, én pedig elszántan kimentem a kertbe gyümölcsfát metszeni. Fűrész a kézben és teljes erőbedobással estem neki a barackfának. Nyikorgott a fűrész, de lehet, hogy a fa siratta az ágát. Ismerős hangra lettem figyelmes. Valahol a távolban, az utca irányából az én nevemet hozta felém az északi szél. Fűrész ledobva a fa alá, irány a kapu! Cserfeske meg átment GPS-be. Egészen jól irányított. Csak a terasz falán sikerült két ujjamat megreszelni. Megszabadítottam őket a hámfelülettől. Beengedtem a zsebalkalmat, aki már nagylány, elvégre 12 éves és pontosan két hetes.

- Mikuli, vérzik a mancsod.

- Kösz, tudom. Ne fogjad meg, mert AIDS-es vagyok és megfertőződsz!

- Szegény barátom, én jól bebabáztam otthon.

- Ez hogy jön ide, Juckó?

- Azt mondtad, éhes vagy.

- AIDS-es vagyok.

- Ne nyavalyogjál! Gyere, lemosom a vért a praclidról a fürdőszobában!

Csap alá téve a kezemet, egy másodpercig meglátultam. Ugyanis megnyitotta a forró vizet, rá a sebesülésemre. Érthető okból csillagokat láttam.

- Bocsika, nem akartam! Úgy látom, nem fog elfertőződni. Megúszod az amputálást.
- Gyere be a nappaliba és add elő jövedeled célját!
- Mi van, új házirendet alakítottatok ki, hogy indokolnom kell a jövedelemet?
- Csak vicceltem.
- Banga vicc. Ha így fejlődsz visszafelé, kénytelen leszek másik példaképet választani magamnak. Képzeld el, már tudom, hogy születik a gyerek!
- Mesélj, Juci-Muci! Szellemileg annyira visszafejlődtem, hogy nem emlékszem a technikára.
- Tanév elején jött hozzánk egy új lány és ő mesélte, hogy annakidején a szülei elmentek kirándulni a budai hegyekbe. Nem akartam elhinni a folytatást. Lényeg, az apja vitte őt fel a Jánoshegyre és az anyja hozta haza. Te ezt érted?
- Emlékszel, mikor a Mátrában kirándultunk és a vállamon hoztalak le?
- Ahogy ismerlek, kirándultál volna te anyucival boldogan és a végén ő hozta volna le a tesómat.
- Legalább tudod, miért nincs tesód. Egyébként anyukád olyan hatással van rám, hogy jelenlétében mindenről megfeledkezem.
- Mikuli, a te korodban nem csoda, hogy romlik a memória, de erre van egy jó gyógyszer, aminek nem jut eszembe a neve.
- Unicum. Azt szoktam inni.
- Másra gondoltam.
- Életed során ezt párszor tapasztalni fogod. Majdan a férjed kényeztet, te pedig közben másra gondolsz.
- Ne szövegelj, mert kizökkentesz a mondanivalómból! Miután elmúltam 12 éves, szülői engedéllyel elkezdtem szörfözni a pornó oldalakon.
- Anyukádtól vagy apukádtól kaptál engedélyt?
- Közvetve aputól. Gina volt a közvetítő.
- Jól emlékszem, Georgina az unokanővéred, aki Londonban él és egy évvel idősebb, mint te?
- Mákod van. Láttam egy ilyen ráomásos filmet és Skype-on megtárgyaltam vele. Képzeld el, a csajszi volt már fiúval! Vágod?
- Lökjed tovább, nehogy elfelejtsed, mit akartál mondani!
- Mikuli, Gina miért mondja következetesen a férfiak kukiját tömlőnek?
- Édesem, ez még angolul sem összetett szó. A bácsik először tömnek, majd a végén lőnek, ha érted, mire gondolok.
- Hiába idősebb egy évvel, mint én, hozzám képest girnyócska. Mit esznek egy ilyen csajon a pasik? A kis hülye tömlőnek mondja, pedig szerintem a pumpa jobban illik rá, nem igaz? Abból jön ki a gyerek, de még sejtméretben, amit bepumpál a feleségébe...
- Mi van, ha nincs felesége?
- Akkor kedvére szomorkodhat. Esetleg veri, mint a Dávid, aki szintén osztálytársam, de már elmúlt 14 éves. Mikuli, miért jó a srácoknak, ha pofozzák a kukijukat?
- Kérdezzed meg a Dávidtól!

- Regina megkérdezte. Tudod, az a lány, aki szintén két évvel idősebb, mint én és őt csinálták a Jánoshegyen. Remélem, nem haragszol, ha anyucinak elmesélem, mit javasoltál?
- Akkor megnyúzlak.
- Hozzádörzsölsz a terasz falához, mint a kezedet? Netán késsel kívánsz megnyúzni, mint anyuci a csirkét a bőrétől? Na szóval, ott tartottam, hogy a csávó megszabadul a töltényétől. A nőben fejlődik tovább a sejt, általában kilenc hónapon keresztül. Mikor akkora lesz, hogy nem fér el a hasában, világra hozza. Dávid állítólag császárral született, mert a nagy feje nem fért ki a... Tudod hol?
- A te korodban még kár ezzel a témával foglalkozni.
- A tiédben pedig már nincs értelme. Képzeld el! Rájöttem, minél többet tanulok, annál kevesebbet tudok.
- Ez nem igaz. Ami tény, mivel egyre okosabb vagy, rájöttél, mennyi mindent lehet még megtanulnod.
- Ezért boldogok a lelki szegények, ugye?
- Konklúzió?
- Elbizonytalanodtam. Szeretnék felnőtt lenni, de nem ilyen áron, hogy egy csávó belém piszkáljon.
- Vezessed elő a következő napirendi pontot, Zsebcirkáló!
- Kár, hogy fúj a szél. Szeretnék segíteni neked a fűrészelésben.
- Menjél haza, vegyél fel nadrágot, mert szoknyában befagy a popsid!
- Na, ezt tessék elmagyarázni, honnan tudod, hogy szoknyában vagyok? Ma még meg sem pusztítalak, mert sajnáltam, hogy közben elfolyt volna a véred.
- Tényleg van még mit tanulnod. Mostad a kezemet a fürdőszobában és mozogtál mellettem. Érezhettem, hogy nem naciban vagy.
- Azt megértem, hogy tudhattad, nem nadrág van rajtam, de lehetne ruha is.
- Ráhibáztam.
- Pénteken az osztályban ünnepeltünk. Judy néni az idén is elmondatta velem a nemzeti dalt angolul és megint kaptam egy ötöst, mint tavaly.
- Óriási! Mikor én gimibe jártam, ünnepek körül az orosz órákon harmonikáztam az odaillő dalokat.
- Például karácsonykor?
- Jucus, ebben a minutumban világosodott meg az elmém. Te hülyítesz engemet. Kitaláltad a gyerekről szóló technológiát.
- Múlt héten láttam a neten egy ilyen undorítósgót és megdumáltuk Ginával.
- Emlékeztetlek rá, Moldován kisasszony orvos akar lenni!
- Ne aggódj, Mikuli, tudom hol a határ! Ahol marhákat legeltetnek.
- Ne komolytalankodjál, mert megbúbollak! A szarvasmarha legeltetéséhez fű rész szükséges, ami nemcsak a határban van.
- Mikuli, esküszöm neked, ha anyuci vagy a mama próbálna a lelkemre beszélni, nem érne annyit, mint mikor te nyomod a bankot.

- Ezek után biztos vagyok benne, ha egy srác bepróbálkozik nálad, közlöd vele, majd előbb velem megdumálsz a témát.
  - Úgy lesz, csak még a folyamat indulása előtt. Tudod, ha már bepróbálkozott, akkor úgy járnék, mint az unokatesóm. Tudod, mindent a maga idejében. Egyébként pedig, ha tudni akarod, elment tőle a kedvem.
  - Ahhoz, hogy valami elmenjen, előbb meg kell jönnie. Mit vigyorogsz?
  - Nem tudom kitől hallottam a menstruációról: ha piros, akkor tilos. Elképzelem, hogy a pasi bepróbálkozik és nem tudja, hogy a csajnak megvan. Kénytelen befékezni magát, mert látja, hogy piros van, az meg azt jelenti, hogy keresztforgalom.
  - Szeretném, ha majd értesítenél, mikor lesz a suliban szülői értekezlet!
  - Az franyesz lesz, ha nem egyedül kell mennie a mamának. Figyelmeztetlek, nem hazudhatod, hogy te vagy a „grószfater”! Tudják, hogy Moldován Júliának a hangszeres kísérője vagy. Amúgy pedig a mama egyre jobban csípi a burádat. Teperhetsz nála, célt fogsz érni!
  - Juli mama az elkövetkező harminc évben nincs nálam betáblázva.
  - Tudom, anyuci után csorog a nyálad.
  - Vedd már le őt a napirendről!
  - Mi lenne, ha születésnapodra csinálnánk együtt egy CD-t?
  - Abból az öt dalból, amiket el tudsz énekelni?
  - Az eleve hét. Egy óra múlva kell hazamennem, addig taníthatsz!
  - Hallgatom előbb a vallomásodat, Nyuszifül!
  - Óriási! Hívjál ezentúl Nyuszifülnek! Arra gondoltam, hogy évfárón, miután domborítottunk a közönségnek, én pár CD-t szétsztanék azok között, akiket kamázok.
  - Csillagom, a faterod se piskóta, de te lekörözöd őt.
  - Nem tartasz szerénynek? Különben, a sikerünkből te is részesülsz.
  - Tudom, én vagyok Moldován Júlia művésznőnek a kísérője.
  - Az szerinted nudli, hogy momentán te vagy hozzám a legközelebb?
  - Testileg feltétlenül én, mivel ketten vagyunk a házban. Nem bánom, a tavaszi szünetben belevágunk a lecsóba.
  - Köszke-Möszke.
- Felugrott ültőhelyéből, hogy pecsételjen a képesfelemen.
- Ezért szeretnék elmenni egy szülői értekezletre. Kíváncsi lennék, mit mondanak rólad a tanáraid.
  - El van sikálva. Még ma bezengem a mamának az ötletedet. Ugye, remélhetem, ha jókat mondanak rám, büszke leszel?
  - Mivel a te önteltséged túlszárnyal az enyémen, mindegy, ha ráteszek egy lapáttal: mióta ismerlek, azóta büszke vagyok rád.
  - Pedig akkor még nagyon tuskó voltam. Képzeld el, anyucival vitatkoztam. Tudod, jön a nyúlünnep és természetes, hogy meglátogatsz bennünket. Arra gondoltam, az idén én fogok palacsintát sütni még éjjel, hogy mire átjössz, készen legyenek és akkor nem lesz Júlia-féle krémes.

- Ez számomra kijelentésnek hat és nem vita kezdet.
- Igen, de Júlia hallani nem akar róla, hogy ne legyen krémes.
- Mi az, hogy Júlia?
- Haragszom rá, mert nem süthetek palacsintát, pedig születnapomon mindhárman ettétek.
- Megbeszéljem Júliával a dolgot?
- Fölösleges. Minden csaj bolond, mert pedálozunk a pasiknak.
- Gyere ide hozzám, Csitri!

Lexikonokat nézegetett az egyik könyvespolcon, de odajött. Megölelgettem és puszilgattam, ami az elmúlt öt évben nemigen fordult velem elő, hogy én kezdeményezzem a puszizkodást.

- Édeske, fogsz palacsintát sütni, hiszen a mi kedvünkért tanultad meg. Anyukád pedig elkészíti a Júlia-féle krémest. Meglocsollak benneteket és átjöttök mindhárman hozzánk ebédre. Itt fogjuk megenni, amiket nekem csináltok. Jó lesz így? Ne sírjál! Jól mondtam én, kár még azzal foglalkoznod, hogy születik a gyerek.

- Látod, ezért ragaszkodom hozzátok, mert mindhárman szerettek. Rózsika néni a kedvence-met főzi a születnapomon, Gyöngyi néninek hiába van sok elfoglaltsága, bármikor bármit kérhetek tőle. Te pedig hazudós vagy, mert ilyen gyengédnek eddig nem ismertelek.

- Emlékszem, anyukád milyen boldog volt, mikor először megkínált a krémesével. Te is nagyon örültél a születésnapodon, hogy befaltuk az összes palacsintát. Annyira nem vagy már gyerek, hogy anyukád ezt figyelmen kívül hagyja.

- Igenis, rosszul esik, hogy gyerekeknek néz. Megbeszéled vele?

- Juci-Muci, ma új oldalunkról mutatkoztunk be egymásnak. Te bátortalan vagy, én pedig gyengéd voltam veled.

2015. március 19.

Eszter meg Ferenc

Ecseren vettem egy fene terjedelmes telket, mellyen teheneket legeltetek, elletek, s tejeltetek. De legel ezen helyen egy sereg kecske. Szereztem cserepet, meszet, cementet meg egyebeket. Rengeteg Lengyel csempe meglett szervezve. Mesteremberek e telekre emeleteket tesznek.

- Eszter! Egy hete mentetek Devecserbe Kelemennel?

- Egy hete, kedden. Nem Devecserbe. Ede keresett fel, Szentendre helyett Keszthelyre menjek Kelemennel. Kelemen neje, Keszthelyen lett eltemetve. Gyermeke, Lenke, meg Keszthely mellett vett telket. Telken egy verem, melyben elecetesegett hegylevet teleltet.

- Derengett. Kelemen, Ede helyettese. Perverz, nem kedvelem, egyszer fejbe verem. Leple szennyes, teste meg rendszeresen retkes.

- Kellemetlen helyzet. Elcsevegtem nem mertem neked, becses Ferencemnek. Menetrendet lestem Pesten, rendesen beszélt, ezzel kezdte. Beste lelke perelt velem, lengve ment. Hegylevet védelt.

- Decemberben Lenke elfecsegte nekem, Benedekbe beleesett.

- Lenke egy gebe. Telke kellemes lehetne verem mentesen. Kelemennel lementem bele, pechemre.

- Gennyes elem szemtelenkedett veled?

- Rekedten esztelenkedett. Legyek vele, mert szeret engemet! Keze, kezemet kereste. Bevertem egyet, s elesett. Lent fetrengett, feje eleje meg veres nedves lett. Védél, de vesebeteg. Felhergeltén elszeleltem Szepezdre. Fene egye meg!

- Keze testedet nem egyengette.?

- Berezeltem, de nem merte. Ne berzenkedj, leszereltem! Szepezden egy cekker meggyet szereztem neked, mert szereted.

- Cseresznye helyett meggyet egyek? Egye fene, elmegy. Kelemen belezve lesz. Nem tespedek, felkelek, s elmegyek. Nejemnek ne hetvenkedjen! Etelnek tegye be! Feszengjen kerek feneke mellett!

- Feszeng, mert tehetetlen. Felkelek veled egyetemben.

- Ej, de kellemes e cserge, mellyen Eszterem lepeltelen teste terpeszkedett el. Fedezzelek szerelmem?

- Gyere, Ferencem, tedd be! Negyven leszek, ejts teherbe! Este epekedtem erre.

- Este elszenderedtem, de ezennel remekelek. Kerekded kebled remeg, mert nyelvezem. Kezem lentebb nedves pelyhes szervet keres, s ebbe beteszem nyeletem. Eszterem, meztelen szentem, repdesek testeden.

- Ez kell nekem. Fergeteges. Elmegyek, gyere velem! Ejejejejejeje! Meleget freccsentesz bele. Megveszek. Herpeszes szervem, mellyen eledelem eszem cserepes lett.

- Nem ernyedek. Egy meg egyszer szeretkezek veled. Hess! Szemtelen legyek, meztelen fenekemen hemperegnek.

- Emelkedj fel kezetre! Fekhelyem nyekereg. Zsebbel verdesez fenekemet, melyben egy meg egy here lett elrejtve. Megy ez. Remekelsz Ferencem.

- Befecskendezek, s ezzel befejezem. Megfeleltem, lelke?

- Kellemes perceket el nem felejttem. Fel kellene kelnem, de testem engedetlen.
- Gyere, veled megyek. Nedvcseppekkel permeteztetheted testedet, velem egyetemben!
- Pettyes pendelyemet veszem fel. Henteshez megyek. Kell vesepecsenye?
- Persze.
- Veszek kenyeret, perecet, kekszet, Kell gesztenye?
- Kell. Lemenjek veled?
- Gyere, de meleged lesz.
- Legfeljebb bekecsemet levetem.

Ferencemmel mentem le. Kezemet el nem engedte. Vett nekem nefelejcsot. Vele egyetemben kevertet nyeltem, melynek ereje testemet megremegtette.

- Eledeleket megvettem, Perzsel e meleg. Kedvem szegte. E szesz meg fejembe ment. Fergetegeset szerelmeskedtem veled fent.
- Felvegyelek, fess, festetlen szerelmem?
- Emeletre felmenned velem lehetetlen lenne.
- Gyere, nem leszek rest, felemellek!

Megtette. Fenn elrendeltem, szennyos lepleket tegye rendbe! Befejezte, teregessen! Fekhelyes teremben rendet tettem, s nyers eledeleket melegre helyeztem.

- Cseszd meg, Ferenc! Fenekemen elreccsent e selyem kelme.
- Vedd le! Legfeljebb meglessem testedet lent.
- Engedelmeddel, ennem kellene.
- Begyed lebbencslevest temetne?
- Helyette, kenyeret kenek, s retekkal temetem be.
- Zene mellett szteppeljek neked egyet?
- Szeptemberben sztepp verseny lesz. Egyedet kenterbe verheted. Ezt meg bekebeleztem.
- Lent felvetettem, rebegjed el, megecsételhetem nedves pelyhes perselyedet? Begerjedtem.
- Szerved jelentkezett cselekedetre? Kerevetre teperj le, s tekerj meg!
- Nem leplezhetem, megmerevedett. Felteszek egy lemezt, s fekhelyeden lefekszem veled.
- Kedvem lenne enyelegnem, de behegesztheted nemes szervemet! Ez sejtelmes zene. Csecsemet vedd kezédbe!
- Te meg nyelemet vedd szervedbe, melybe eledeledet veszed! Ne berzenkedj!
- Ferencem, ne fenyegezz! Ejj! Ez kegyetlen merev. Beveszem, ez egyszer lenyelem. Kedvem kerekedett erre, mert kegyetlen begerjedtem. Mellemet vedd tenyeredbe!
- Szerelmem nedvemet nyelveddel seperd le! Ezt szeretem. Megjegyzem, kellemes csemege lehet. Eszteremet megettetem nedvimmel. Fekete fejemnek belseje szervemen meggy be begyedbe.
- Csengettek, Ferenc!
- Ne csevegj, nyeldekely!

- Nyeregre termett eleven egyed nemes szerve fenekedbe kepeszt.
  - Kedvem beteljesedett. Cseppek freccsentek szervedbe. Elernyedtem. Ez Levente lehet. Beengedjem?
  - Levente egy szertelen gyermek. Reggel lent separt. Nem engedheted be! Ne csellengjen erre.
  - Levente nem gyerek, meglett ember. Elmebeteg. Neten levelezek vele. Hetente ketymetyel egy ketrecnek nevezett kennelben ebekkel.
  - Csenedesebben!
  - Ne veszekedj velem! E kegyetlen melegben vegyed le lepledet! Szememmel leshessem fedetlen kebledet.
  - Leveszem. Fellegtelen eget nem kedvelem. Enyhe meleg rendben de ez perzsel. Helyezkedj el felettem, de vedd le ezeket! Ne lehelj meleget, mert megveszek! Meztelenen sem kellemes. Keblem hegye felfele mered. Ferencemnek csecsebecse.
  - Elepedek. Szerelmes szemedben elveszek kedvesem.
  - Ne fecsegj, vedd keblemet be, s nyelvvel egyengessed! Ereken vezetett veres nedv pezseg testemben. Ferencem, jelentem, beteljesedett, elmentem.
  - Fenekedet kezemmel felemelem.
  - Rendben, de bele nem teheted!
  - Nem leszek kegyetlen. Ez remek. Tested remeg. Pelyhes kertedbe nyelvemet helyezem, s, Nedvedet nyelem.
  - Nyeljed! Nyelvvel peckemet szeretgessed meg!
  - Ejnye! Ezt meg lefejeltem.
  - Egy elemes szerkezet, mely helyetted rezgett bennem este. Eszement helyzet.
  - Kegyetlen meleg lett. Tested heve nedvcseppeket termel. Leheveredek melletted kedvesem. Egyben, elszenderedtem. Egyszer, szemem fedele felemelkedett, s meleg helyett este lett. Vekker ketyegett, mellettem Eszter meztelen teste hevert.
  - Kelj fel lelke, etessed meg Ferencedet!
  - Ferencem, reggel lett?
  - Nem. Helyette vecsernye.
  - Petesejtemet megrendezted, s gyeregem lett. Egyet terveztem, de ketten lettek.
  - Hehehe! Kerekas Eszterke meg Kerekas Ferke?
  - Fejemet megremegtetted, s kedvtelen lettem, mert felkeltem.
  - Legfeljebb fel kellene kelned, de te fekszel.
  - Ferenceeeeem?! Medence tele lenne engedve, Esztered belefekhetne.
  - Legyen kedvedre, de ne feledd, ennem kellene!
- Nem telt el ez este, Eszter megjelent linge pendelyben.
- Szeljek kenyeret? Esetleg derelye kell kegyelmednek?
  - Derelye eperrel? Remek csemege.

- Degeszre ettelek vele. Elcsentem egy keveset, ezzel ennek befellegzett. Lenyessed kefe pelyhemet?
- Nem nyesem le. Fejem eleje selymes pelyhekbe temetve kellemes percekot szerez nekem.
- Nesze neked Eszter! Ezt tedd zsebre! Ferenc, erre vetemedett, reggel felkecmergek, s nyesetlen mehetek Ecserre!
- Megverlek Eszter. Emberekkel egyeztetnem kell. Telek keretet hegesztenek. Deske meg Bence. Teheneket rekesztenek bele. Ezt meg elfelejtettem. Tested eszemet vette. Csenge szekere tengelye elrepedt. Deske szerelje meg! Te Ecseren egyezkedsz, nekem meg szerez-nem kell egy helyet, mellyen tejet csencselhetek.
- Csenge meg Demeter jegyesek, egybekelnek szeptemberben.
- Csenge bezengte, esketve lesznek, Demeter hebrencs. Rengeteget szeretkeznek. Reggelente, delente meg estelente. Emese beszervezett egy medve lesre. Vele mehetek?
- Nem mehatsz. Menjen Elek vele! Tetves cemende. Hincegett, Beste lelke beleszeretett Ferencbe. Vetted?
- Heccelt. Engemet ketten szeretnek, Eszter meg Emese. Versenyeztetlek benneteket.
- Fenyvesben, gyepre teperted egyszer, s megtekerted emberesen, ezt nem felejtette el. Nyerjen Emese! Sebem beheged, s lehet vele entyem-pentyemezned!
- Emese szemtelen. Kese feje nem tetszett nekem, egyszer hetyegtem vele, de befejeztem. Renyhe teste kedvem szegte.
- Neked Esztered kell.
- Megveszek. Melled, kezemmel kell szeretgetnem. Ezerszer elrebegem, tetszel nekem. Felemeltem. Fekhelyteremben lefektettem, Eszter meg beterpesztett.
- Szeretlek.
- Henger bemenetedet ezredesemmel reszelgetem. Ezen menettel elszenderedhetsz!
- Nem kellett egy meg egyszer elcsevegnem, Eszterem elhelyezkedett kellemesen, s reggel nekem kellett keltenem.
- Nem eszem veled, mert Csenge emlegette este, elledelt vett, melyet szeretek, s vele ehetek meg.
- Rendben Eszterem. Menj, de ne feledd: egyszer csencseltek ebekkel Pest mellett.
- Elment. Vele mentem, de nem Ecserre. Szereztem rengeteg helyet, melyeken tejesemberem hetente nem egyszer csencselhet. Megjelenve e helyen, Esztertelen termekbe csengettem be. Elkeseredtem. Szeretem, nem engedem el. Engemet szeressen, ne kerge egyedeket. Fejemben szennyes cselekedetek keveregtek, melyben Eszter, vezetett. Terem szeme, mely keretbe helyeztetett, ezen Eszteremet lestem. Mercedessel jelent meg, melyet Vendel vezetett.
- Ferencem, kelletttem neked?
- Eszter! Reggel bezengtem: „egyszer csencseltek Pest mellett ebekkel.”
- Vendel nem Kelemen. Kedves, de nem szemtelenkedett velem.
- Este elvette kedvedet, szerelemkelyhedet nem nyestem le. Sejttem, ez Vendelnek nem tetszett. Jellemtelen elemet meglepted vele.
- Ferenc, eszed elment.

- Megyek, s megkeresem eszemet, melyet elvesztettem.

Terem bemenetet betettem de nem csendesen, s elmentem. Nem messze, sebesen emelkedtem hegyre felfele, nyelvem lengedezett. Testemnek egy szerve neszt jelzett lentebb. Kerekas Eszter képesített felfele.

- Eszter, ne gyere, mert meredek!

- Meredsz, Ferencem? Sejtettem, s megjelentem.

- Szeretkezz Vendellel, ne engemet kergess!

Feje nekem esett. Szeme nedvcseppekkel lett tele, melyek pendelyemre peregtek.

- Ne veszekedj velem! Szeretlek, s nem tettem ellened. Deske menyé nyekergett nekem, rengeteg percem ment el vele.

- Gergelyt, fejedelemnek nevezte Deske menyé, fejedelme meg rendszeresen elverte. Nekem ezt Deske zengedezte.

- Gergely vedel, ez meg nem tesz ellene. Teste, tele, vert sebekkel. Lelenc gyerek. Deske egyszer lekent Gergelynek egy flemmet. Gergely meg veres nedvesre verte. Deske neje ezt neszelve, egy nyeles hegyest vett fel, mellyel szeletelnek, S Gergelynek esett. Megkergette. Szerencse, Gergely feje nem lett lemeccve. Fegyvert kredencre tette.

- Gergely, Deske gyermeke.

- Persze. Egy nevezetes este kegyetlen bevedelt. Deske menyé veszekedett vele. Ez meg elverte, s kertben gyepre teperte, pendelyt felemelte, s megtekerte. Deske menyé felkelt, s elszelet. Veszett fejsze, vesszen nyele! Fedetlen helyen hevert egy meg egy este, de nedves cseppek ereszkedtek le feje felett. Pendelye nedves lett. Deske neje megkereste, s menyé vele ment be. Kedden teszt jelezte, terhes lett. Remegve kezdtem menetelemet Pestre, mert sejtettem, veszekszel velem. Kerekre helyezett, embereket rejtett elem, mellettem ment el. Menetrendet lestem, s megjelent Vendel. Mercedessel jelzett. Pestre repesztett, s ez megfelelt nekem.

- Eszter! Szemembe less! Mercedesben lefektetett?

- Ferencem! Szemedben feslett lettem, mert Kelemennel lekecmeregtem egy verembe?

- Vendelnek tetszel. Verseket jegyzett neked. Egyetemen versengtem vele. Estelente csepp kerekded testet kergetett velem, de kenterbe vertem.

- Nekem Ferenc kellett.

- Vendelnek meg kellene e csecses menyecske.

- Gyere, Eszterreddel!

Kezemben keze, s mentem vele lefele, emeletre meg fel. Eszter remek eledelt teremtet. Zellerleves petrezselyemmel, benne, keskeny szeletekre szelt megperzselt zsemle. Ezt megfejlve: egyed, melynek feneke kerekded eledelt termel, s Kertekben szemeket keresget. Ezen eledelt meleg helyen merevre perzselte.

- Ferencem, felejtse el! Nekem te kellesz, s nem Vendel meg Kelemen.

- Szeretlek szerelmem. Velence kedves nekem. Ezen helyen vegyek neked egy telket?

- Remek lenne, de veled egyetemben.

- Megmerevedett. Vedd kezébe s, verjed!

- Szeretsz?

- Embertelen, megveszett szerelemmel szeretlek, Eszterem.
- Szeretgessed Eszteredet, mert lelkemnek ez kell!
- Nekem meg e helyes test kell.
- Vetkeztessed le szerelmedet, s fekhelyteremben fektess le, szerelemnyeledet meg helyezzed be!
- Ejnye , kedvesem! De nedves kegyelmed.
- Nedves kedvesed lettem? Tedd beljebb!
- Eszter! Remegjen tested, mert e percben elmegyek!
- Megyek veled hercegem. Tele lettem. Fejemben megjegyezve, nem kell elfelejtselek.
- Reggel Szemesre megyek veled.
- Felejthetetlen lesz. Cseppek tengere Melenget melegben, Ferencem.
- Szenderedj el mellettem, kedvesem!

2015. május 2.

Ibolyka

Ezt az egy dolgot imádom az egyedülletben, hogy az ilyen dög melegben pucéran mászkálhatok a házban. Persze a függetlenségnek van még több előnye, de momentán zsibbadt az agyam ahhoz, hogy eszembe jussanak. Esküszöm, kimegyek, megtépem a csajt. Biztos megint gyufaszálat nyomott be a csengőgomb mellé, hogy folyamatosan szóljon, de ne kelljen a kezecskéjét rajta tartani. Fel a fürdőnaci, és irány a kapu!

- Mi van, te kis szeleburdi, elmentek otthonról?

- Jaj, ne izélj már! Bibis lett a mutatóujjacskám, te pedig süket vagy, kénytelen voltam gyufaszálat igénybe venni.

- Ibolyka, tudod, ki a süket?

- Te állítod magadról. Ide van írva a kapura: „tessék hangosan kopogni, mert kissé rossz a fülem!” Különben neked mindegy, mit mondok. Múltkor azt mondtam, azért kell hosszan csengetnem, hogy felébredjél, mert hátha alszol.

- Nem szoktam nappal aludni.

- Hisztis. Engedjél be! Nem látod? A templom felől közeledik egy csúnya bácsi, akinek az a szórakozása, hogy elrabolja a kislányokat.

- Régebben lehet, hogy úgy volt, de ma már nincs pénze cukorkára. Ezen felül megkopott a hangszere, akárcsak az enyém.

- Nekem más a tapasztalatom. Szétröhögöm magamat. Tele van a kapu tacepaóval. Pár éve ismerlek, de kutyát még nem láttam az udvarodban, ehhez képest kiírtad: „Vigyázz, a kutya harap!” Ez meg mi az isten? Csak most veszem észre: „az ember hasonlatossá válik ahhoz, amiben gyönyörködik”. Jé, tényleg! Kezdenek növekedni a cicijeid. Remélem, nem miattam.

- Pedig mint látod, rajtad legeltetem a birka szemeimet.

- Beeeeee engedsz végre?!

- Egyébként ez egy Platon-idézet. Ismered őt?

- Miért, a mi giminkben tanít a csávó?

- Parancsoljon, kisasszony, gördüljön be az udvaromba! Gyorsan csukjad be magad után a kaput, nehogy bejöjjenek a legyek!

Lendületből ugrott a nyakamba. Két karját átfonta rajta, és lesmárolt. Én pedig felszisszentem, mert miközben lábai elhagyták a talajt, az egyik térdével érintette a himbilimbimet.

- Bocsika, nem akartalak tökön rúgni.

- Szétváglak, esküszöm. Hogy beszélsz, te kis szemtelen?!

- Tegnap hallottam anyától, és megjegyeztem. Hazajött a dolgozójából, apa persze sehol, mert a bányatónál áztatta a kukacait. Látva a konyhában a remazurit, ami várt rá, felmordult: „Tele van a tököm veletek.”

- Igen, de az is más, amiről ő beszélt, és más, amit az imént megküldtél a térdeddel. Neki ilyenje nincsen. Ami a tapasztalatot illeti, ismerem a nőket. Hosszú életem során volt párhoz szerencsém. Ne vedd nagyképűségnek, de gyorsan, fejben összeszámolva, két pár volt az.

- Mesélj, de inkább azokról a kalandjaidról, amik kudarccal végződtek, hogy tanuljak belőlük! Sokszor ejtettek pofára a csajok?

- Hajaj! Az összes többiben kiszatyroztak.
- Sok volt?
- Kislány, a felspanolt, izgatott férfi számára az egy is sok.
- Az tényleg gáz, ha van mivel, de minek.
- Húzzunk be a házba, mert kurva meleg van itt a napon!
- Nem úgy van az, Kopasz. Miért írtad ide a teraszajtóra, hogy: „Vándor, ki itt belépsz, hagyj fel minden reménnyel!” Ijedtemben majdnem tele lett a bugyim, aztán moshattad volna.
- Gyönyörködhetsz a kétségbeesett ábrázatomban. Hosszú életem során számtalan dologgal foglalkoztam. A bugyimosás eddig kimaradt. Megjegyezni kívánom, és már nem először, amióta ismerlek, hogy az erdei ibolyára nem szoktak bugyit húzni.
- Nekem a nevem Erdei Ibolya, nem a fajtám. Szíveskedjél nem összekeverni a viola reichenbachiana növényvel, nehogy alkalmasint csalódás érjen!
- Buli lett volna, ha az apám nem vett volna a nevére, miután anyám a világra hozott.
- Kertész Robika lennél? Az Erdei Ibolyát akkor sem gyomlálhatnád, mert hisztizne.
- Menjünk be a nappaliba, aztán elmeséled, hol jártál az elmúlt két hétben!
- Múlt szerdán át akartam jönni hozzád dumcsizni, de mikor befordultam az utcába, láttam, hogy riszálja a hátsófelét itt a kerítésnél Henrietta mama. Elment a kedvem a banzájtól. Itt is egy felirat: „Az életet igazán csak akkor élvezhetjük, ha van, akivel ezt az élvezetet megoszthatjuk.” Ezt is az a Plató, vagy kicsoda írta?
- Mark Twain. A plató pedig a teherautó rakodó része. Jól megjátszod a hülyét, te, a kitűnő tanuló.
- Látom, ismersz, ezért kapsz tőlem is egy idézetet: „A szerelem csak annak fedi fel legrejtettebb titkait és csodáját, aki képes a feltétlen odaadásra és érzelmi hűségre.”
- Jól emlékszem, ezt Jung Gusztai bácsi írta?
- Ha másoktól elvárod a tiszteletet, te se légy tiszteletlen! Carl Gustav Jung mondta.
- Ráérezteél, hogy ma meg akartalak látogatni.
- Ciki lett volna. Mielőtt anyáék elmentek dolgozni, szanaszét hagytak millió hóbelevancot, és megtiltották, hogy vendéget fogadjak.
- Képes lettél volna nem beengedni?
- Ahogy most elnézem a hervatag ábrázatodat, nem áll tőlem távol a gondolat. Te becsengetsz, én kinyitom az utca felőli ablakot és kikiabálok: „Anyukám nincs itthon!”
- Feltételezed, hogy a szemtelenséged után behúzom fületem-farkamat, és hazakullogok? De nem ám! Átlódulok a kerítésen, és Ibolyka úgy járt volna, mint szélviharban a gyárkémény.
- Az nem buli. Ledőlni már óvodás koromban sem szerettem a délutáni csendes pihenőn. Ám ha ledőlés után az öntudatos Robi bácsi felcsinál, na, abban lenne fantázia.
- Csillagom, mit tanultok biosz órán, a lányok meddig fejlődnek?
- Látod a sötét jövődet? Még fejlődésben vagyok, fogok tovább hülyülni. Nőni szeretnék, de terebélyesedni már nem.
- Szerinted sacra hány centi lehet köztünk?

- Emlékszel a névnapodra?
- Soha nem fogom elfelejteni. 2014. június 7, szombat.
- Na, én akkor magamban 18 centire saccoltam, kicsit fájt is, de tudom, hogy szituációfüggő. Momentán a fürdőnacidban két centinél aligha nagyobb.
- A végén kiderül, nem is vagy olyan tapasztalatlan kis fruska, mint amilyennek előadod magadat.
- Nyugi, Robi bácsi! Nekem az első voltál, anya szerint pedig utolsó vagy.
- Tudom-tudom. Kíváncsi lennék rá, ő hány évesen veszítette el az ártatlanságát.
- Megmondom. Szintén 15 éves volt, de még nem töltötte be, én meg június 7-én már elmúltam két hónappal 15 éves. Áruld el, Kopasz, miért érdekel annyira az anyám nemi élete? Remélem, nem fog kiderülni, hogy megvolt neked ő is. Az öregem tud róla?
- Nem volt meg, de igény lenne rá.
- Sok sikert hozzá! Menni fog a dolog, mert az öregemmel szétköltöztek tavaly külön szobába. Ültem a nappaliban a fotelban, és arra eszméltem, hogy Ibolya eltűnik a szemem elől. Vágtattam utána, de pechemre nem zártam kulcsra a kaput, így könnyen elrohant. Fürdőnacidban nem akartam kergetni, mert még rossz fényt vetett volna rá. Bejöttem és döntöttem. Felöltözök, elmegyek hozzájuk. Azt mondta, a szülei nincsenek otthon.

*

Fél óra múlva csengettem az „Erdei-lakban.” A baj nem jár egyedül, mert Eliza jött ki kaput nyitni és orcájáról leolvashattam, nem tekint kedves vendégnek.

- Szia, Robi!
  - Kézcsókom, szomszédasszony!
  - Neked mindenki a szomszédod, akikkel azonos településen élsz?
  - Lényegében igen, bár elsősorban a rokoni szálak kötnek össze, amennyiben mindannyian Évának és Ádámnak vagyunk a leszármazottai.
  - Ezt a dumát kedveli a kis hülye lányom, de nálam nem jön be. A jóelőbb viharzott haza valahonnan bölgve, és berohant a szobájába. Köszönni elfelejtett, viszont kis híján fellökött. Gondolom, meglepődött, hogy itthon vagyok.
- Pofátlanul végigvizslattam tetőtől-talpig. Nem számítottam rá, hogy otthon lesz, így azután keresgélnem kellett a kincstári kifejezéseket. Tény, alkatilag hasonlítanak egymásra. A fejük, ami hibádzik. Ibolykának a mindig mosolygós, szép szemei és Eliza a gyilkos tekintetével. Még hogy „igény lenne rá?” Kopasz, de nagy barom voltál, mikor meggondolatlanul járt a pofád.
- Eliza, megengeded, hogy bemenjek hozzá?
  - Előbb beszélni szeretnék a fejeddel.
  - Rendelkezésedre áll, de nem tudom függetleníteni a testemtől. Esetleg, ha beengednél a házba, ott nyugodt körülmények között levághatnád a nyakamról!
  - Annyit nem érsz meg nekem.
  - Akkor sem, ha előtte írásba foglalom, magam vágtam le?

- Jobb ötletem van. Levágom, de nem a fejedet. Gyere be, foglalj helyet a konyhában, ne tekintgessél Ibi szobája felé!
- Eliza, ha számodra megnyugtató, le nem veszem rólad a tekintetemet. Ugyanakkor megjegyezni kívánom, az örömdben nem tudok osztózni.
- Tisztában vagyok vele. A pedofil Robika inkább a tizenéves lányok között csipeget.
- Ugye, te is láttad a kapunál azt a fiatal srácot, aki jól megnézett bennünket, amikor félreérthetetlen kijelentést tettél?
- Itt benn is megismételhetem.
- Spirituszba tennéd, úgy tartósítanád?
- Ne légy közönséges! Vegyed figyelembe, hogy hölgygel beszélsz!
- Közönséges te voltál, a férjes asszony. Öntsünk tiszta vizet az ibrikbe! Nem tagadom, ami Ibolyka és köztem történt. Ő bátorított, bár nem volt szükség a rábeszélésre.
- Megbecstelenítettél egy 15 éves lányt?!
- Vasárnap elmegyek a templomba, és meggyónom. Van egy érzésem, ami már a kapuban születőben volt. Eliza, te csípőből dobáld a szavakat, miközben nem vagy tisztában a jelentésükkel.
- Sértegetsz?
- Csupán szeretnék közös nevezőre jutni veled, miközben tudom, nem erősséged a matematika. Nem csipegetek a tizenéves, sőt, semmilyen lányok és asszonyok között. Ez igaz Ibolykára is. Tudom, elmondott neked mindent. Ami történt, az három év barátkozás következménye. Soha nem bizalmaskodtam vele. Köztünk övé volt, és marad is a kezdeményező szerep.
- Gyáva alak. Borítékolva van, mit csináltál volna, ha terhes marad.
- Eliza, nagyon elvetted a sulykot. Figyelmeztetlek, kényes vagyok a becsületedre! Huszonkét évvel ezelőtt téged is megbecstelenítettek?
- Az nem tartozik ide.
- Fitogtatni akartam, hogy én is képben vagyok. Tőlem nem kell féltened a lányodat, te anyatigris. Nem tegnap óta van bizalommal irántam.
- Magadba bolondítottad. Semmit nem lehet rád mondani a jelenlétében, mert pofákat mutogat, és ez még a jobb eset, mert képes rám vágni az ajtót. Nekem jönne, ha nem tisztelné minimálisan bennem az anyját.
- Szerencséd, hogy az anyja vagy, különben nem tűrném el ezt a hangot.
- Óh! Képes lennél mások előtt megvédeni a lányom becsületét?
- Fejezzük be ezt a parttalan vitát! Győzzed meg Ibolykát, hogy egy szemét, vén szatír vagyok! Amennyiben nem sikerül, próbálj magadba nézni!
- Még szerencse, hogy nem nyelsz le a saját házamban.
- Mivel csupán egy ajtó választ el bennünket tőle, gratulálok a hős anyukának, hogy ilyen szép névnapot csinált a lányának. Én köszönteni szerettem volna őt.
- Mit akarsz a gimnazista lányomtól, Robi?

- Amit immár három éve. A kedves, butuska csacsogását, a jókedvét, hogy hangulatossá tegye a szürke hétköznapijaimat. Mielőtt belém kötnél, nem tartom butának Ibolykát, de jókat derülünk egymás butaságán.

- De a teste sem kutya, ugye?

- Valóban nem. Jó alakú, szép és okos kislány. Bár kiskorú, de a testével már maga rendelkezik. Ő ajándékozott meg vele, és boldogan elfogadtam. Itt és most, eskü alatt fogadom, a kettőnk kapcsolatából nem fog unokád születni.

Ekkor vágódott ki a csitri szobájának ajtaja.

- Mi a szentséget dumáltok rólam?! Anya, százszor átbeszéltem veled a témát. Nem árucikk a testem, hogy alkudozzatok róla. Szeretem ezt a hosszú hajú Kopaszt, ő is szeret engem. Fogadjad el, mert megakadályozni nem tudod!

- Nyugi, kislányom! Szükségem volt erre a szócsatára Robival. Igaz, majdnem csattanóval végződött, de legalább láttam szemében az eltökéltséget, valamint hallhattam a fogadalmát. Ehhez tartom magamat.

- Tudod, anya, az a kérdés, melyiketek adta volna elő a poént. Ha te, akkor is az anyám maradnál, ha viszont Robi, úgy soha többé nem ismerném meg, ezt fogadalom nélkül tudja rólam.

- Átjössz hozzám, hisztiske?

- Megyek, és jól berúgunk.

*

Rendbe tette a sírós kisbaba az arcát, majd elindultunk. Útközben lényegtelen dolgok kerültek szóba, olyan, mint hogy ennél vagy annál a háznál milyen emberek laknak.

- Bezárom a kaput, nehogy még egyszer meg tudjál szökni.

- Pedig komoly az esély rá, ha hülyeségeket beszélsz.

Bejöttünk a nappaliba.

- Miért idegesítéd fölöslegesen az anyukádat azzal, hogy jól berúgunk?

- Tudja, hogy nem iszol egyáltalán alkoholt.

- Ebben megbízik, de abban, hogy nem alkotok utódot, kételkedik.

- Hallhattad, hogy nem kételkedik már.

- Menjél ki a konyhába, vegyél elő két poharat a kredencből, valamint a hűtőből az üdítőt! Koccintok veled az egészségedre névünneped alkalmából. Addig elővadászom a neked szánt ajándékot.

- Kitől kaptad ezt a friss töpis pogit?

- Képzeld el, én sütöttem éjjel kettőnknek, mert tudom, hogy szereted!

- Ehetek belőle?

- Tudsz még ilyen hülyét kérdezni?

- Biztos, hogy tudnék, de most csak te vagy itt.

- Ezt kéne anyádnak hallani, milyen szemtelen vagy velem. A pogácsát is hozzad be! Ne azt a hűtőt nyitogassad, az mélyhűtő!

- A másikon nincs fogantyú.
- Kapaszkodjál bele az ajtóba a guminál!
- Figyu! Itt két üveg van, az egyikre ecet, a másikra fagyálló van írva.
- Nekem borítsál a fagyállóból, magadnak pedig, amelyiket választod!
- Döglesztő vagy, mondtam már? Hogy tudtál ilyen fanyar pofát vágni?
- Melyik képről beszélsz, Csitri?
- Az ecet felirat alatt van a képed. Nem keverlek össze az agonizáló kutyával, ami a fagyállóra van ragasztva. Nehogy megigяд egyedül az üdítőt! Behozom a pogit is, csak nincs száz kezem.
- Miért vágattad le a szép hosszú hajadat? Nem merem meghúzni a füledet, mert kilóg a hajad alól.
- Jaj, de édes vagy. Imádlak. Ilyen drága parfümöt vettél nekem?
- Szuvenír nyihaha, nye kukucska protkó.
- Képen nyalhatlak hálám jeléül?
- Előbb is megtehetted volna, elvégre sok szomorúságot okoztál ma nekem. Ennyi puszi kitart egész évre.
- Add vissza, ha soknak tartod! Mondd, hogy nem vagyok bűdös!
- Nem vagyok bűdös.
- Egyes szám második személyben mondd! Hiszen nekem vettél parfümöt.
- Kislány, te mindig illatozol. Soha nem láttalak elhanyagoltnak.
- Ennek örülök. Róbert napon is ez volt a véleményed, amikor alulról szagoltad az Ibolyát?
- Kis bozontos.
- Hol van az már?! Ma reggel leborotváltam. Többször kérdeztem, miért hívnak téged Kopasznak, ha hosszú a hajad?
- Ibolykám, inkognitóban élek ezen a földön. Gyerekkoromban eldöntöttem, nem szeretnék nyomokat hagyni magam után.
- Jó, de mi van, ha felcsinálsz a nagy... fenekű Henriettát?
- Ráfogom a nyuszira. Heni egyébként az unokahúgom.
- Furcsa szitu. 50 évig nem jött rá a falu másik végén? Egy éve koslat utánad.
- Téma lezárva, te féltékeny bolond. Nőkről a történetek után nem vagyok hajlandó veled társalogni.
- Egyrészt nő vagyok, ha embrionális állapotban is, másrészt ne tegyél ilyen fogadalmat, ha jóban akarsz lenni velem!
- Ibolykám, komolyan megijesztettél. Semmi okod a féltékenykedésre. Tudod jól, megrögzött agglegény vagyok.
- Aha, tudom. Arról viszont ma meggyőztél, anyámnak nem lesz olyan tapasztalata, mint nekem. Fincsi a pogi. Vihetek haza belőle anyáéknak?
- A faterodnak igen, de anyádra haragszom.

- Megérte bedobnom a hisztit.
- Tudod, hogy kamázom a burádat. Számodra mindig nyitva áll az ajtó.
- Legfeljebb fél órát kell szobroznom a pecó előtt, mire felhúzod a gatyádat.
- Jézusom! Elfelejtettem a nappaliban behúzni a függönyt, ez a bakfis pedig meglátta a csúnyámat.
- Kétségtelen, olyanak még nem láttam.
- Mondjuk úgy, pihent, mert ha egyedül vagyok a házban, nincs szükségem iránytűre.
- Most látom, mi van kiírva a WC-ajtóra. „A szerelem olyan, mintha bevizeltél volna. Mindenki látja rajtad, de csak te érzed a melegét.”
- Vénségemre hülyülök.
- Szoktam dicsekedni a suliban a két öreg barátomról. Tudod, a másik a Csuli, a komondorunk.
- Voltál már tunikán rúgva?
- Nem, de nem is szeretném. Anya kolléganője azért meddő, mert az első férje odarúgott neki.
- Ezek szerint te vagy a süket, mert elértettél egy betűt.
- Lehet. Mikor délelőtt átjöttem először, a kopott hangszerről tettél említést.
- Magammal kapcsolatban is ez a véleményem.
- Itt vagyok én, a cáfolat.
- Kislány, az egyszeri alkalomból nem szabad messzemenő következtetéseket levonni. Mint látod, ennek a nagydarab állatnak a lába sem kicsi. Nem tudom, milyenek a mosószeresek, de az biztos, hogy mosásban a zoknijaim összemennek. Fel akarom venni, de nem tudom bedugni a lábamat. Szoktam nevetni magányomban. Ez olyan, mint a nemi életem. Nem mindig sikerül bedugni. Ne vigyorgjál, te fakutya!
- Kopasz, melyik a jobb, ha nem sikerül bedugni, vagy ha sikerül, de szorul?
- Velem kapcsolatban hogy emlékszel?
- Képzeld el, eddig a percig csak veled kapcsolatban emlékezhetek, és szorult.
- Nem mondod?! Ez hihetetlen. Azóta sincsen srácod?
- Félttem, hogy lesz, de szerencsére, bár késve, de megjött.
- Jó anyád tett róla említést.
- Betömöm a szádat pogácsával, ha még egyszer a szádra veszed ma őt.
- Malac.
- Tudod, egy pillanatig nekem is ez volt rólad a véleményem, de azután Ibolya a mennyben érezte magát.
- Két hónap alatt nem felejtetted el?
- Soha nem fogom elfelejteni. Tudom, egyedüli lány vagyok az osztályban, aki ismeri azt az érzést.
- Ha malacnak tartasz, nem érdemled meg, hogy szemtől szembe dicsérjelek.
- Robiiii, Robikaaaaa!

- Két ok miatt kellett félned a terhességtől.
- Az egyiket magam is tudom. Nem volt kedvem vacakolni azzal a hülye gumival. Mi a másik?
- Mivel hangszerről beszéltünk, olyan csodálatos volt a koncert, hogy nyújtani akartam a végsőkig.
- Tudom, de nem sikerült, mert előbb elmentél. Azt is tudom, hogy Ibolya-napra firkáltad tele a házat butaságokkal, hogy jókat röhögjünk, ugye?
- Tömjed tele a számat pogácsával! Nem mondom ki a nevét, úgyis tudod, kiről van szó. Azt hiszi, hogy köztünk tombol a szex.
- Nekem csináltad az üdítő üvegekre is a feliratokat?
- Igen, de azokat nem szántam viccnek. Arra gondoltam, nem mersz belőlük inni.
- Fel sem vetődött bennem a félelem.
- Ibolyka, 16-án, szombaton reggel lemegyek a nyaralóba és 20-án akarok visszajönni.
- Menjél! Emlékszel, júniusban mit kértem tőled? Tudom, Henriettát fogod magaddal vinni.
- Ezt a butaságot verjed ki a fejecskédből! Téged szeretnélek.
- Még ma megdumálom otthon. Megyek veled, ezt tutira veheted.
- Kiharcolod magadnak?
- Nem lesz az nagy harc. Anya tudja, ami történt, azt én akartam.
- Ezután is tőled függ, legfeljebb, ha...
- Tudom, mit forgatsz a fejedben, legfeljebb, ha én nem akarom, belefojtasz a Balcsiba.
- Azért ezt így otthon ne nyomassad!
- Rendicsek, de elmondod, hogy akkor mit csinálnál?
- Letérdelnék eléd könyörögve.
- Apáááám, ezt nem hagyom ki! Kipróbálom, ha addig élek is!

2014. október 8.

Nem átlagos

- Zoli, biztos, hogy jó helyen járunk?
- Csak saját nevemben nyilatkozhatok. Nem a legjobb hely, de hát pillanatnyilag nincsen jobb. Ha a kulcsom nyitja az ajtót, akkor ez az én lakásom. Ha nem, abban az esetben tévedtem és átmegyünk a szomszéd házba. Tudod, a sok egyforma panelház az embert elbizonytalanítja.
- Ne haragudj, mivel tudom, hogy szórakozott vagy, azért vagyok óvatos.
- Annyira nem ismerjük egymást, hogy a te óvatosságodat párhuzamba lehessen hozni az én szórakozottságommal. Nem beszélve arról, minimális bizonyítékom nincsen a szórakozottságom igazolására.
- Erről beszélhetnénk!
- Semmi akadály. Dőljél neki a lépcső korlátnak és vessed a szememre, az általad igazoltnak tűnő hiányosságaimat!
- Délelőtt a számítástechnika-teremben, az előadói asztalon hagytad a félig elfogyasztott sonkás zsömlédet.
- Nem emlékszem rá, de ha úgy volt, miért nem ette meg valaki?
- Ameddig ott tartózkodtam, nem mutatkozott igény rá, hogy egy összeharapdált zsömit behalózzanak. Folytatom az érvelést. Megkérdezted az üzletben, hogy elteszem-e a számlát, aztán mire válaszoltam volna, üres volt a kezed.
- Persze, hogy üres volt, hiszen betettem a zsebembe, mert közben eszembe jutott, hogy biciklivel nem tudod hazavinni a számítógépet, következésképpen az is rám vár.
- Ari vagy, de úgy tudom, neked sincs autód.
- Figyelj! Én képviselem kettőnk közül az erőt, te pedig finoman szólva, nyiszlett vagy. Mondhatnálak girhesnek, de az szerintem sértő lenne.
- Kamázom az úri modorodat, Zolika. Döntöttél és úgy ítélted, fölösleges szót vesztegetni rá. Begyűrted a számlát a nacid zsebébe.
- Szükség törvényt bont. Két legyet ütöttem egy csapásra, mert marhára viszketett..., ha érted mire gondolok. Így észrevétlenül meg tudtam a zsebemben vakarni.
- Mielőtt még azt venném észre, hogy egyedül állok az ajtóban, figyelmeztetlek, Kőműves van kiírva, te pedig Lakatos vagy.
- Mind kettő becsületes szakma. Mondtam már, hogy nem vagy pihentető hatással az idegeimre? Nem tudom, miért kéne észrevenned, hogy egyedül állsz az ajtóban? A Kőműves is egy név, engemet pedig tényleg Lakatosnak hívnak. Nem örülök neki. Még általánosban fordult elő, hogy az egyik füzetemre véletlenül egybeírtam a nevemet, ráadásul kisbetűvel. Nem értettem a matektanárt, miért kezdett röhögni, mikor kivittem az asztalához a füzetemet.
- Szabad a gazda? Általánosban a tancsinak hihetetlennek tűnt, hogy laka-toszoltán.
- Miért, az mit jelent?
- Nem érdekes. Ha 25 éves korodig nem hallottad ezt a kifejezést, a maradék életedet e nélkül is boldogan leélheted.
- Neked mi az igazi neved?

- Kárász.
  - Azt becézik Boginak?
  - A keresztnévem Boglárka, te mamlasz.
  - Meláknak szoktak hívni, de mamlasznak soha. Különben a földszinten a Sári néni kuttyájának is az a neve, mint a tiéd.
  - Boginak hívják?
  - A neve Bogi. Amúgy, ha hívja, azt kiabálja az utcán, hogy „hozzám!” Különben a szüleim neve volt Kőműves.
  - Ne vedd tolakodásnak, tudom, hogy sokat kérdeztem már, de ki a Lakatos?
  - A nagybátyám és mint te is mondtad, én.
  - Így jártam, miért kíváncsiskodok?
  - Minden nő ilyen, meg te is. Hány hónapra születted?
  - Kilencre, de ez miért fontos?
  - Jó tudni minél többet arról az illetőről, akit az ember beenged az otthonába. Semmivel nem fontosabb, mint az, hogy az én lakásomra Kőműves van kiírva. Van apukád?
  - Igen, van.
  - Hány? Pontosabban, mennyi?
  - Egy.
  - Végül is bemegyünk, vagy itt a lépcsőházban mondjam el, hogy néz ki a számítógémem?
  - Persze, hogy bemegyünk, de hol a kulcs?
  - Ja, tényleg!
- Miközben kotorásztam a zsebemben, kinyílt a szomszéd lakás ajtaja.
- Jó, hogy látlak, Zoli! Megkértelek már, hogy ne éjszaka izéljél! Tekintettel lehetnél a ház lakóira!
- Ez jó kör volt. Kidugta az öreg a fejét és mikor meglátta Bogit, nem várta meg a válaszat, becsukta az ajtót. Végre bejutottunk az előszobába.
- A kabátodat akassza a kilincsre és vedd le a topánkádat!
  - Miért nincs legalább egy fogas az előszobában?
  - Látod, többek között ez is a szegénység egyik következménye. Azontúl, hogy az ember nem lehet az, ami szeretne lenni. Hiába vagyok magas, mégsem érhetek el mindent.
  - Illusztrálnád nekem példával!
  - Gyerekként az volt az álmom, hogy orvos leszek. De hát a szüleim nem tudták volna finanszírozni a hat évet nappali tagozaton. Akadályoztatásomnak volt egy másik oka is, hogy gyengélátó vagyok.
  - Azért ez elég komoly ok, nem?
  - Kétségtelen. Ezért mondom, hiába vagyok két méter, ha bizonyos magasságokat nem érek el így sem.
  - Apukád ilyen deli legény?

- Sajnos nem. Illetve, nem biztos, hogy azaz apukám, akit annak tartok. Egyébként anyukámra hasonlítok.

- Magas az anyukád?

- Nem magas, viszont szép nő volt. Ezért hasonlítok rá.

- Mi az, hogy volt?

- Múlt idő. Olyan eseményekre használjuk, amit már meghaladt a kor. Érettségi után orvosi egyetem helyett, matematika-programozó szakra jelentkeztem és nem vettek fel. Rövid ideig segédmunkás voltam. Culáger egy kőműves mellett. Közben a szüleim gyors egymásutánban tragikus körülmények között életüket veszítették.

- Betegek voltak?

- Egyszerű autóbaleset. Ráadásul, ők voltak a hibásak. Anyukámat kórházba szállították. De pár nap múlva ő is követte apukámat.

- Borzalom!

- Én is azt mondom, de szerencsére a következő évben felvételt nyertem az egyetemre esti tagozatra.

Levette a kabátját. Szoknya és blúz volt rajta.

- Tapasztalhatod, ebben a házban rend van. Itt éjszaka csak aludni lehet.

- Annyira hangosan csináljátok?

- Egyedül csinálom, viszont az igaz, hogy elég hangosan. Ilyenek ezek a mai porszívók és mosógépek.

Rosszul esett, hogy megláttam szánakozó pillantását.

- Azt hittem, a Gabival és ezen háborodott fel a szomszéd.

Elmélázhattam, mert lábujjhegyre állt és bekopogott a homlokomon.

- Tanár úr, itthon van?

- 2005-ben járunk. Tehát, ha minden vizsgám sikerül, akkor is csak jövőre leszek tanár.

- De hát számítástechnikai tanfolyamokat tartasz a művelődési házban.

- Ja kérlek, valamiből meg kell élni a szegényembernek, így hát fusizok. Nem lehetne a továbbiakban olyan témáról beszélgetni, amihez én is értek? Teszem azt, ki az a Gabi, aki éjszakánként az én otthonomban zavarja a Benő bácsit?

- Hol a cucc?

- A szobában. Menjél be! A szemben lévő ajtó! De akkor sem tudom, mire céloztál.

Simán, az engedélyem nélkül belerogyott egy fotelba.

- A buszon meséltem arról a csajról, akinek baromira bejössz és szerintem már megvolt neked. Érdekes, úgy nyilatkozik rólad, Zoli nem százas, de jól áll neki. Különben honnan tudná, hogy jól áll?

- Ne haragudj, nem mindig figyeltem rád! Eltöprengtem azon, hogy a buszvezető milyen kis ember és mégis uralkodni tudott a nagy batár busz felett.

- Felírtad a nevemet?

- Rajta van a megrendelõn, amit az üzletben kaptunk. Viszont kificcent az agyamból, mikor kell menni a számítógépes alkatrészekért?

- Engemet fog felhívni a csávó, mivel én adtam meg a telefonszámomat.

- Ez tök jó! Hogy adtam volna meg azt, ami nincsen?

- Nincsen telefonod?

- Többek között az sincsen, valamint előszobafogasom. Egyébként nyugi, a Sári néni kutyájáról eszembe fog jutni a neved a tanfolyamon.

Bekapcsoltam a számítógépet, ami a háta mögött volt. Mikor az előszobában levette a kabátját, akkor néztem jobban meg. Sokkal könnyebb úgy memorizálni, ha csak egy példányt kell megjegyezni. Az iskolában tízen vannak lányok egyszerre. Szőke a haja, lehet vagy 170 centi a magassága és elég sovány. Vannak mellei, de nem túl sok. Az átlagos kettő. Mikor rövid ideig társastáncra jártam, a srácok azon sóhajtoztak, miért nincs a csajoknak hátul is mellük. Ezt azóta sem értem. Felállt a fotelból és odajött hozzám. Rájött, hogy háttal semmit nem lát. Felfedeztem rajta, mikor levette a kabátját, több gomb volt begombolva a blúzán.

- Nagyon jól néz ki. Nekem is ekkora monitorom lesz?

- Legalábbis pont ezt a típust rendelted meg. Mielőtt átvesszük, alaposan megnézem, hátha addig timsóban áztatják és attól összemegy.

- A suliban mintha nem ilyen lenne a Windows grafikája.

- Persze, hogy nem, mert az őskövület.

- Az én gépemen az lesz?

- Figyelj ide Gabi! Világosan megdumáltuk, a legmodernebb cuccot vásároljuk neked. Egyébként ne tiltakozz! Tudom, hogy Bogi vagy, de az én számomra Gabiként leszel eltárolva.

Mind ilyen. Megjátszzák, hogy ki van sámfázva az agyuk, aztán kiderül, nagyon is tudják, hogy mit akarnak. Csöpi is az iskolában bemutatkozott, mintha kettőig sem tudna számolni, aztán ahogy kettesben maradtunk a teremben, elkezdett dörgölőzni hozzám. Zsibbasztják az ember agyát. Nehezen jutott el a tudatomig, hogy Boginak nem a Windows fontos, hanem én. Buknak rám a csajok, mint dögre a legyek. Megfogadtam a faternak, első az iskola, a nők csak azután jöhetnek számításba. Márpedig még van egy évem.

- A te géped a legmodernebb lesz. Ezt a Windows telepítem fel rá. Különben is ezt vetted meg.

- Nem bánnám, ha beszélne róla egy kicsit!

- Okos ember nem beszél a Windowsról, pedig tudna.

- Okos ember csak tanítja?

- Ja kérlek, az egészen más. Azt megfizetik, és ugyebár, pénzért az ember sok hülyeségre képes. Veled kivételt teszek ebben. Ha összerakom a gépedet, természetesen mindent elmagyarázok. Most azonban fölösleges.

Ha ő lenne a magasabb, képes lenne a vállam fölött átnézni, hogy hozzám nyomhassa az ütközőit. De hát cirka 30 centi a javamra. Nézem, ahogy illegeti magát és fejében matematikázik. Vajon egy ekkora nagy meláknak mekkora lehet? Lelombozódott, látva, hogy a fiókból előveszem a sakk-készletet.

- Tudtad, hogy a sakk a szenvedélyem?

- Gabi erről nem beszélt.

- Mielőtt megmérkőzünk, tisztázzuk a Gabi kérdést! Jó cimboraságban voltunk évekig és együtt jelentkeztünk egyetemre, majd egy év múlva kimaradt. Feltételezem, ő fűti az agyadat, ha állandóan emlegeted.
- Az másik tarka kutya. Én arról a bögyös bigéről zengedezek, aki rád startolt fél éve, mikor elkezdődött a tanfolyam.
- Aki rám ragadt, mint a melák becenevem, azt a csajt Csöpinek hívják.
- Polgári nevén: Tóth Gabriella.
- Világos. Számomra ő az átlaghoz képest annyival több, amennyivel te kevesebb vagy. Mondhatnám, hogy sok a hús rajta.
- Milyen alakú nő a zsánered, Zolika?
- Erre térjünk vissza diploma átvétel után! Mindent a maga idejében. Javaslom, legyél te a világos! Fölösleges lenne ezért dugnunk.
- Csupán a lépéseket ismerem. Ami pedig a dugást illeti, fején találtad a szöget.
- Ha ragaszkodsz hozzá, vegyél egy-egy gyalogot a mancsaidba, zárjad öködbe a kezeidet, én majd választok!
- Ezt a figurát eddig még nem ismertem.
- Hoppá! Most dereng valami az agyamban. Ha a Csöpi névre is hallgató Gabi meg én, akkor te momentán, mint konkurencia rogyasztasz az én szobámban.
- Tanár úr, túlzottan konzervatív a párkapcsolatokat illetően az elképzelésed. Én úgy vélekedek és ez nőkre, férfiakra egyaránt igaz, ha éppen mással nem csinálja, akkor szabad vegyértékkel rendelkezik.
- Említettem volt, momentán a hölgyek engemet emberi vonatkozásban kötnek le. Lefordítva a te szintedre, ha minden hölgynek bemennék, akik nálam bejönnek, azért nem lenne 25 éves koromra szabad vegyértékem, mert a kopás jelei mutatkoznának rajta. A kedvedért foglalkozhatunk a testi kapcsolattal elméleti síkon! Ha akarod, előadást tartok a Káma-szútrából. Mint tudod a férfi meg a nő is három csoportba osztható a nemi szerveik nagysága szerint. A nő lehet gazella, lehet kanca és lehet elefánttehén. Gondolom, azt már eldöntötted, hogy te melyik csoportba tartozol a nemi szerved nagysága szerint. A férfi lehet nyúl, lehet bika és lehet csödör. Ahogy előadtad magadat eddig Gabi, egészen biztos, hogy a termetem, ami miatt érdekesnek találsz.
- Ha mindenáron el akarsz keresztelni, hívjál inkább pincsikutyának, az is jobb lenne!
- A Sári néninek olyan kutyája van. Ne kerüljessük, mint macska a forró kását! Konkrét kérdést teszek fel: ha a személyedet koordináta-rendszernek tekintjük, hány férfi közelített az origódhoz eddig?
- Három, de mindegyiknek rövid volt az abszcisszatengelye. Hányszor dugtad meg a Gabit?
- Én a Gabit? Mit mondott, hányszor?
- Nem dicsekedett vele.
- Okos lány. Azzal dicsekszik, amivel érdemes. Te mennyit fogsz bevallani a barátnőidnek?
- Gabinak tutira azt mondom, egész éjjel nem szálltál le rólam.
- Hol van még az éjszaka?
- Messze, de nem is mentem még haza.

- Mindjárt leütöm a vezéredet.
- Legalább nem tudsz mattot adni, ha nem lesz királyom.
- Nem a király a vezér.
- Milyen király az, aki nem vezér?
- Ebben alighanem igazad lehet, az egy nagy ló. Tudsz főzni?
- Szerintem minden nő tud, de még nem próbáltam. Hogy kell rosálni?
- Kimégy a fürdőszobába, balra az első ajtó. Vigyázzál, mert nincsen zár az ajtón, tehát jobb, ha magad után becsukod a szobaajtót!
- Zolika, hol jár az eszed? Tudom, hogy a királyt és a bástyát kell felcserélni valahogy.
- Azt sáncolásnak nevezzük. A király két kockát lép a bástya felé és a bástya átugorja a királyt. Akartam mondani, hogy vigyél papírt magaddal!
- Nem akarsz megpisíltetni?
- Így jártál, mert hülyeségeken töröd a fejedet. Leütöttem a vezéredet és sakk!
- Sajnos ezt elnéztem. Ezek után meleg lesz a helyzetem.
- Ha szabad megkérdezni, míg én töröm a fejemet a következő lépésen, te mit csinálsz, Bogi?
- Köszönöm, hogy egyből vágta a nevemet. Mondtam, melegem van, jó a fűtés nálad. Lazítok az öltözékemen. Az igazság, tégedet még legalább egy évig nem érdekelnek a nők, ugyanakkor tudom, nem fogod senkinek elpletykálni, hogy ez a némbor a lakásodon levetkőzött, hiszen Gabiról sem nyilatkozol.
- Van benne igazságod. Bár, vetkőzés helyett, inkább a partit figyelnéd, mert matt közeli állapotban vagy.

Nem hittem a szemeimnek. Módszeresen szabadult meg a ruházatától és közben fújtatott.

- Tapasztalhatod, Zolika, olyan melegem lett, hogy alig kapok levegőt. Ne haragudj! Tudom, illetlenség, amit csinálok. Bízom benne, nem élsz vissza a helyzettel, hiszen elmondásod alapján kikövetkeztettem, én vagyok életedben a második nő, akit ruha nélkül láthatsz, feltéve, ha a születésedkor láttad anyukádat.
- Ne bomolj! Öltözzél vissza, mert megfázol!

Ekkor már csupán egy vékonyka fehérnemű takarta altestét. Úgy tapasztaltam, bizonytalanná váltak a mozdulatai, mert éppen felém lépett. Először azt hittem, elszédült, azért zuhant az ölembe. Közben sajnos kezével véletlenül lesöpörte a bábúkat a tábláról, amiért elnézésemet kérte. Abban a szokatlan szituációban elvesztettem időérzékemet. Amit tudok, hosszú idő múlva ő kérdezte meg, hogy melyikünk győzött.

2015. március 25.

Hédi

- Na jól van apám, elköszönök tőled, mert kirügyezik a fülem, ahogy szorítom rajta a kézi-beszélőt.
- Áru!d el, milyen az a műszer, amit csináltál magadnak?
- Milyen műszerről beszélsz, Árpí?
- Tudod, ami morog, ha vizsgálász egy vezetékét és nincs rajta szakadás.
- Egy régi telefonmorgót hajtok meg kockaelemmel. Ez a lényeg és van két kivezetése, amiket a vezeték két végéhez érintek, ha nincs szakadás, akkor megszólal.
- Ha szépen megkérnélek, nekem is csinálnál olyat?
- Árpikám, neki állok, csak előbb kipihenem a maratoni társalgást.
- Azért még hadd mondjam el! Tegnap a szövíben találkoztam Hédikével. Tudod, az a csajszí, aki mióta megszületett, azóta iskolába jár.
- Tudom ki az. Szép hangja van a doktornőnek, na és nem utolsó sorban férje. Azt mondják, amolyan töltött galamb forma. Cirka öt éve ismerem. Többször találkoztunk műsorokon, de beszélgetésen túl tovább nem jutottunk.
- Ez az. Én is elmondásból tudom. Szar ez, hogy nem legeltethetjük a szemeinket a csajokon. Szívesen gerincre vágnám. Dumcsiztunk pár mondatot, aztán továbbment.
- Múlt héten hívott és kért tőlem egy angol könyvet. Valamelyik nap kibuszozik hozzánk érte, mert nekem megvan.
- Mázlis vagy. Ha nekem ilyen lehetőségem lenne?! Itt a kéromon elmatatnék rajta pár órácskát.
- Próbálkozzak, hátha nekem sikerül?
- Ne szemétkedj, Jani!
- Úgy szövegelsz, mintha a tulajdonod lenne. Alkalmasint tartok élménybeszámolót, Árpád testvér.
- Dögölj meg a nevednapján, de előbb csináld meg nekem a cuccot! Na, csaó!
- Az isten megáldjon, Árpikám! Csakhogy leraktad végre. Szunyálok egyet. Ez nem igaz! Már is muzsikál ez a kurva telefon.
- Tessék!
- Szia, Jani! Hédi vagyok. Rosszkor zavarlak?
- Hédike, te soha nem tudnál engemet zavarni. Imádom a csilingelő hangocskádat. Felüdülés, muzsika füleimnek. Árpival dumcsiztam egy órát és gondoltam, vízszintes két méterbe vágom magamat. De semmi baj, veled boldogan társalgok. Mizújs?
- Melyik Árpival, csak nem a büdöskével? Múltkor pechemre összefutottunk a hangoskönyvtár előtt. Próbálta tenni nekem a szépet, én pedig menekültem, hogy mihamarabb friss levegőt szívhassek. Nem irigylem a gusztusodat. A lényegre térek: arra gondoltam, most van időm, kiugranék hozzád a könyvért.
- Szeretettel várlak, gyere! Ámbátor, vakon, fehérbottal az ugrálással jobb, ha vigyázol!

- Janika, apró tyúklépésekkel közlekedek, nememhez méltóan. A szövegemet tároljad nagy-képűségként! Indulok.

- Puszikállak, tündérke és nagyon várlak.

- Ábrándozás az élet megrontója, Janika.

Márpedig elábrándoztam. Isteni, izgató gondolataim voltak. Csengetés szakította meg élen-külő fantáziámat. Irány az előszoba és a bejárati ajtó! Mivel Hédike is vak, nem fogja észre-venni a nadrágon kitüremkedő bráneremet.

- Csókolom a kacsóidat, fiatalasszony. Fáradjál be!

- Ami a kézcsókot illeti, momentán mindkét kezem foglalt. Egyikben a botom, másikban a táskám. Amúgy pedig bátor vagy, hiszen nem tudhattad, hogy én érkezem.

- Mikor beléptél a kapun, a szívem nagyot dobbant. Jelezte, hogy induljak a bejárati ajtóhoz, hogy ne kelljen várakoznod. Ez neked smafu?

- Mit jelez a szíved, ha a feleséged érkezik?

- Régen jelzett, de közel sem olyan intenzíven dobogott, mint érted. Nem tudom, hogy csinálod. Finom ujjacskád alatt még a durva ajtócsengő is diszkrétebben szól. Egy perce sincs, hogy beléptél az otthonomba és megtelt az előszoba az illatoddal. Angyalka szállt le hozzám, hogy jelenlétével születésnapomon megajándékozzon. Ugye édes, hiú remény, hogy ebből az alkalomból pusztit kapjak tőled?

Hajolt felém, hogy megkapjam pusziját, én pedig ki akartam venni a botot a kezéből, de tudatosan kissé feljebb kerestem, így azután a cicijét érintettem. Két pusztit kaptam, amiket visszaadtam úgy, hogy közben szabad kezemmel átkaroltam a derekát. Lentről felfelé érintve. Így tudtam meg, hogy szoknya van rajta és jól érezhettem a formás fenekét is.

- Ne haragudj, Hédike! Szégyellem magamat, de hát mit tegyek, ha vaknak születtem és néha máshova nyúlok, mint kéne! Gyere be a szobába!

Fogtam a kezét és a heverőnél landoltunk, csupán azért, mert az asztalnál nem ülhettem volna mellé.

- Parancsolj, itt van a könyv! Remélem, hajlandó vagy az egészségemre egy pohárka italt velem elfogyasztani. A feleségem tegnap három napos vidéki kiküldetésbe ment és megfede-kezett a születésnapomról.

- Nem szép tőle. Óvatosan az itallal, mert nem vagyok hozzászokva!

- Hédike, finom édes likőr, mert az édesnek ez dukál.

- Az egészséged érdekében megadom magamat.

Hoztam két méreates poharat és öntöttem, majd az egyiket a kezecskéjébe adtam.

- Úristen, ekkora pohárral?

- Tudom, sok vak nő tud stampedlibe is önteni, én azonban nem vagyok annyira ügyes.

- Szívesen segítettem volna. Ez legalább egy deci.

- Felét a te egészségedre isszuk, rendben?

- Mi lesz, ha fejre állok tőle?

- Ha neked fejen állva könnyebb, mint két lábon? Azért azt megnézném. Egészségedre!

- Neked is, Janika! Mivel ünnepi alkalom, koccintsunk és kiutalok még két pusztit.

Akarta, vagy nem, abból bizony csók lett, mert úgy irányítottam.

- Brrrrrr! Megittam. Hogy fogok hazamenni?

- Ne félj, ameddig engem látsz!

- Csekély vigasz két vak között.

Elvettem kezéből a poharat, letettem mindkettőt az asztalra és mellé ültem.

- Fantasztikus milyen finom illatú a parfümöd. Érzem, ez lesz a vesztem. Ne haragudj! Jelenléteddel megbabonáztál. Bár most ittunk, ám ital nélkül is megrészegültem. Sugárzik belőled az erotika, a nőiesség. Nem látok, így nem tudhatom milyen az alakod, bár némi benyomásom van róla.

- Nem tudom melyik illatot tartod jónak, a parfümömet vagy a hajlakkomat?

- Megszimatolhatom a frizurádat?

Nem válaszolt és én engedélyként könyveltem el. Simogattam a magasra fésült haját és picit az arcomat is beletemettem, amit aligha vett észre.

- Finom a lakkod, de a parfümöd felborzolta minden férfiúi sejtemet.

- Máskor jobban meggondolom, hogy mikor használjam. Tudod, egy férjes asszony nem feltűnősködhethet. Jézusom, fejembe szállt az ital.

- Te bódító istennő. Elképzelek, hogy nézel ki.

- Alacsony a termetem, pici túlsúlyom van, de gyűjtöttél már némi tapasztalatot.

Hallottam, az ágyról ölébe vette a könyvet és elkezdte magában olvasni. Rátettem kezemet a kezére.

- Nem tévedtem az előszobában. Bársonyos a bőröd és ezek a finom ívű, vékony kis ujjacskák. Hédike, végem van.

Lecsúsztottam kezemet a combján a szoknyájára.

- Neked még a nadrágod is különleges anyagból van.

- Nem nadrág van rajtam, hanem szoknya. Kóvályog a fejem.

Mivel bal oldalán ültem, természetes, hogy a bal kezem a szoknya anyagán a térdére csúszott és így már a harisnyát éreztem. Rátette kezét a kézfejemre.

- Janika, ennyire nem ártott meg nekem az ital.

Érezhettem kézfejemem a tenyeréből áradó melegséget.

- Hédike, te ártottál meg énnkem.

Jobb karommal átöleltem a derekát és magamhoz húztam, miközben bal kezem elindult befelé a szoknya alatt. Érdekes, tiltakozás helyett elvette a kezét. Mikor a bugyijához értem, akkor csókoltam szájon. Mivel visszaadta, úgy éreztem, nyert ügyem van.

- Ellenállhatatlan vagy számomra. Mágnesként vonzol magadhoz. Még nem ismerlek, de már beléd szerettem. Zenész vagyok, mint tudod és nem értem, egy ilyen szép hangú nő miért nem énekel műsorokon?

- Ennek minimum két oka van: kevés az időm, mert most is egyetemre járok, ami viszont ennél komolyabb érv, hogy eddig senki nem mondta.

- Megdumcsizzuk és garantálom, fergeteges sikered lesz az augusztus 20-i bulin. Mit szólsz hozzá?

- Töprengek. Tudod, hogy férjem van, te pedig túlzottan céltudatos vagy.

- Ha nem lenne férjed, nőnének az esélyeim?

- Számításon kívül hagyod a feleségedet. Tudom, ő sincs jelen, de ez nem jelenti azt, hogy kedvünkre cselekedjünk.

- Doktornő drága, ügyvédként, ezt a pert elveszítetted. Tudomásomra hoztad szavakkal is a vágyadat.

A könyv lecsúszott az öléből a földre. Hédike nem teljesen saját akaratából feküdt keresztbe az ágyon, én pedig először ruhán keresztül ismerkedtem a domborulataival. Folyamatosan csókolóztunk. Társalgásra nem volt lehetőségünk. Perceken belül olyan szenvedéllyel adta nekem magát, hogy azt az érzést szavakba foglalni nem tudom. Sokáig volt az enyém, bár számomra pillanatoknak tűnt, csupán az óra mondott mást. A fürdőszobában rábeszéltem, hogy egyen pár falatot. Ebben segítségemre volt a konyhában, bár komoly rábeszéléssel nyúlt csak be a hűtőbe.

- Ezek szerint nemcsak nőnek, de háziasszonynak is kiváló vagy.

- Sokra megyek vele, ha mint ügyvéd, megbuktam.

- Bánod, édes?

- Otthon biztosan megszólal a lelkiismeretem, de momentán boldog vagyok. Sietnem kell.

- Hédikém, menjél taxival, kifizetem a költséget! Neked kényelmesebb lesz, én pedig biztonságban foglak tudni.

- Tulajdonképpen nekem már mindegy, miért és mennyiért lesz lelkiismeret-furdalásom.

Természetesen, miután telefonon taxit rendeltem, lementem vele a kapuhoz várakozni.

*

- Jani, Jani, ezt jól megcsináltad - mondom, mert tegező viszonyban vagyok magammal. Jobban belezügtam Hédikébe, mint a darázs a fülembe, mikor elrepül mellette. Azóta sokszor visszajátszottam magamban a találkozásunkat. Egyetlen momentumban füllentettem neki. Igen, tudtam, hogy szoknyában jött, de szükségem volt az ürügyre, hogy megnézhessem, valóban nem nadrág az a szoknya. Másban őszinte voltam. Kevés nővel volt eddig dolgom, de köztük ő viszi a pálmát, még hozzá magasan. Az igazság, gyerekkorom óta arra vágytam, legyen egy látó csaj az életemben. Reménykedtem, de esélyem semmi nem volt rá. Aztán bejött a főnyeremény. Ma már tudom, keveset fizetett, de sok panaszom nem lehet így sem. Látó feleségem van és mégis: Hédike jött és győzött. Fenekestől felforgatta az életemet. Kétségtelen, a hódításhoz az alaphangot Árpi adta meg. Kellően felcsigázta az érdeklődésemet. Ám, ha ez nem így történik, akkor is egymásra találunk. Hédi egy istennő, még akkor is, ha testet öltött előttem. Tudom, a párhuzamosok nála sem a végtelenben találkoznak, de hát ennek a kapcsolatnak nincs jövője. Ami a házasságomat illeti, ma már nem a legfontosabb szempont, hogy lát a feleségem. Hosszútávon biztos, hogy válás lesz az elhidegülésnek a vége. Azóta a szükség visz rá az asszony hasára és dögönyözöm, de Hédikére gondolk. Ő pedig eltűnt az életemből. Nem tudom a telefonszámát, de még a pontos lakcímét sem.

- Tessék, itt a Jani!

- Szia, Jani!

- Ki ez a csicsergő madárka, akinek pompázatos hangját fülemben hallhatom?

- Sajnos, számítottam rá. Te minden nőt leveszel a lábáról az udvarlásoddal.
- Hédi ke? Szép hangú nők többen vannak, de veled egyik sem vetekedhet. Bevésted magadat örökre az emlékezetembe. Ez a hang, az az illat, valamint a formás idomaid, fenomenális. Hallgatlak, drága csillag! Miért sírsz? Becsület szavamra vicceltem veled. Ne sírjál, kincsem!
- Emlékszel, mit javasoltál?
- Tartom a szavamat, de eltűntél az életemből. Gyere ide, vagy bemegyek a szövetségbe és ott próbálunk! Ezért nem kell sírnod.
- Bajban vagyok, azért sírok. Elmondom, mert így tartom becsületesnek. Gyorsan hozzáteszem, meg tudom oldani a problémámat, tehát elengedheted a füled mellett. Úgy néz ki, teherbe estem. Úgy érzem, jól sikerült az együttlétünk. Ami a férjemmel sok évig nem sikerült, összejött veled.
- Nálunk ez fordítva van. Soha nem akartam gyereket. Azt gondoltam, ha gyerekünk lesz, mivel a feleségem lát, biztos, hogy én háttérbe szorulok. Domborítani fogom a szerencsétlen vak apát és ehhez semmi kedvem nem volt. Ha tőlem vagy terhes és ez egyértelműen kiderül, ragaszkodom a gyerekünkhöz és az anyukájához is. Boldog lennék, ha így lenne.
- Janikám, ezt nem mondod komolyan, csak vigasztalsz, mert jól tudsz udvarolni.
- Hédi ke, szeretnék veled találkozni, de nem a szöviben. Gyere el hozzám ma vagy holnap! Holnapután már nem jó, mert hazajön az asszony. Viszont, ha kiderül, hogy áldott állapotban vagy és tőlem, mindent elkövetek azért, hogy az enyém legyél.
- Tudom, elválsz a látó feleségedtől egy vak nőért.
- Igen drágám, elválok. Továbbá, egyetlen szavadba kerül, ha hozzám jössz feleségül, gyerek nélkül is beadom a válókeresetet. Belédzúgtam. Te nemcsak istennő vagy, de boszorkány is. Hédi ke, mindenre képes vagyok, hogy elnyerjem a kegyeidet.

Kattant a vonal, Hédi eltűnt az űrben.

A telefonbeszélgetés után közöltem magammal, olyan vagyok, mint ama himbilimbi, ami bal irányultságot vett. Felhív sírva, mert kétségbe van esve, én meg előadom, hogy soha nem akartam gyereket. Igaz, utána finomítottam, személyét figyelembe véve, de az már olyan, mint halottnak a csók. Egy szép nő, akin biztos, minden férfi szeme megakad, akkor is, ha vak, bár azt mondta, ez a szemein nem látszik. Ezen felül okos, hiszen ügyvéd és jövőre angolszakos tanári diplomája is lesz. Legekben beszélek róla, de addig nem jutottam el, hogy megtudjam a telefonszámát. Ezzel szemben az az igazság, hogy lefektettem, mert a teste fontosabb volt számomra, mint a lelke és ezt most átlátta, azért bontotta szét a vonalat. Mi a jó istent csináljak? Akarom őt gyerekkel, vagy gyerek nélkül. Két vak azonos vagy hasonló eséllyel indul a közös életbe. Ezért tőle szeretnék gyereket, nem úgy, mint a látó feleségemtől. Hédikém, kicsi szívem, hívjál fel, mert belebolondulok a hiányodba! Ha a szövibe bementem volna, akkor is mellettem lenne a próba idejére. Lekötöm magamat. Szétszedem ezt a gallyra ment videót és próbálom megreparálni, addig sem gondolkodom. Így telt el majdnem három óra, mikor megszólalt a csengő. Hinni akartam, hogy ő az, hiszen éppen csak megpöccintette a gombot. Kirohantam és közben felborult egy szék, ami követni akart. Tényleg Hédi ke állt az ajtóban.

- Gyere be, tündérke! Megmosom a kezeimet, mert fizikai tevékenységet folytattam, ám szeretnék megölelgetni. Menjél be a szobába, mindjárt jövök én is!

Marha Jani. Naná, hogy megbotlott a felborult székben, de nem esett el. Siettem hozzá.

- Hallottam, találkoztál a felborult székkal. Utánam akart jönni, mikor kirohantam a fogadásodra. Tudtam, így csak az én drágám csengethet. Hédikém, te megint sírsz? Önts ki a szívedet Jani bácsinak!

Felemeltem a kezét és megcsókoltam.

- Beszéljél, édeske, mert megszakad a szívem!

- Döntöttem. Nem akarok énekelni, hozzád pedig búcsúzni jöttem.

- Te csiszolatlan gyémánt vagy, nekem egy kincs és boldog a szívem, hogy rád találtam. Ha igaz, amire gyanakszol, akkor erőszakkal magamhoz láncollak. Hédikém, ne csapjad be magadat! A személyes búcsúzásnak komoly kockázata van és te ezzel tisztában vagy. Igaz, ez a parfüm is finom illatú, de önmagában nem hozna tűzbe.

- Nem titok, egymásba szerettünk. Ám tisztában vagyok az értékeimmel. Soha nem cserélnéd fel a látó feleségedet egy vak nőre és ez logikus. Tényként mondom el, bár az én férjem is lát, de alighanem évek óta arra vár, hogy én mondjam be az unalmast. Semmit nem kér tőlem számon és ő is akkor jön haza, amikor ráunt az aktuális nőjére. Mindig két cél lebegett előttem. Részből, hogy megmutassam, vakon is nemes célokat tudok elérni. Így lettem ügyvéd. A másik: vágytam arra, hogy anya legyek. Évek óta nem sikerült, bár az utóbbi időben megritkultak a próbálkozások. Ám még a rossz házasságban is akartam, hogy anya legyek. Én biztos vagyok benne, jól sikerült az egybeolvadásunk. Elválok a férjemtől és a gyerekünket felnevelem egyedül. Megvan a biztos egzisztenciám hozzá. Hónapok óta nem volt kapcsolatom vele. Ami még bizonytalan, ha biztossá válik, egyértelmű lesz az alkotó személye.

- Add ide a kezecskédet! Mivel a szemeidet nem láthatom, a kézmozdulataidból közvetíted, mit érzel a szívedben. Játsszunk el a gondolattal! Nincs feleségem. Kicsi csillag, szeretném, ha bearanyoznád az életemet. Légy örök társam addig, míg a halál választ el egymástól!

- Halálunk után is a tiéd akarok lenni.

- Doktornő, holnap keresek egy jó ügyvédet és beadom a válókeresetet. Tégedet nem tudlak megfogadni, mert elfogultsággal vádolna a bíróság. Látod, már az gyönyörűséget okozott, hogy megérinthessem számmal a kis kacsódat. Szerettelek volna magamhoz ölelni és forrón, szívem minden melegével szájon csókolni, de nem akarom megint elkövetni, amit a múltkor. Szegény Hédikém, nem tudtál védekezni az ostrom ellen.

- Szegény Hédike, nem akart védekezni. Nem tehetem tönkre a házasságodat.

Leültem mellé, átkaroltam a vállát és a szájához hajoltam, majd úgy húztam magamhoz csók közben.

- Csiviteljél csak, kis mamagájom! Közljed velem a telefonszámodat és a lakcímedet! Elválok és azután ostromot indítok ellened. Beveszlek, ha az életembe is kerül.

- Mi vagyok én, végvár? Azt gondolom, mindketten illúziót kergetünk. Valószínű, gyerekem lesz tőled, miközben gyakorlatilag semmit nem tudunk egymásról. Tisztában vagyok az adottságaimmal. Lehetek számodra vonzó, ahogy te is az vagy nekem, mert szépen udvarolsz és szeretkezés közben gyengéd voltál és figyelmes. De hát az élet főleg hétköznapiakból áll. Tiszta vagyok, adok magamra, de mi van, ha ebből áll az életem és mellettem éhen halnál, mert nem vagyok konyhatündér? Természetesen rád is vonatkoztathatom a feltevéseimet. Mi van, ha te megbecsülöd a pénzt, én pedig két kézzel szórom?

- Szeretnék az ölemben fektetni, de érzem, nagyon szép ruha van rajtad. Ráadásul még nadrág is. Ne félj édes, nem fogok visszaélni a helyzetemmel!

Nem kellett nagy rábeszélés. Feküdt az ölemben én pedig a haját simogattam óvatosan és időközönként, legfeljebb két mondat között szájon csókoltam, amit visszaadott.

- Édeske, öntsünk tiszta vizet a pohárba! Hallottam sok férfitől, de magam is így gondolom, bőven lennének jelentkezők a kegyeidért. Ehhez képest engemet ért a boldogító érzés, hogy az enyém lettél.

- Tévedsz. A férfiak erőből akarják a nőt megkapni. Te sem voltál visszafogott, de szépeket mondtál nekem és számomra hiteles volt.

- Nem tudnék olyan szépet mondani, ami ne illene rád.

- Még a hangod is más, ahogy ezt kimondtad és közben az arcomat simogattad úgy, hogy alig érintkezett a tenyered a bőrömmel. Emlékeztetlek rá, én a nő, hogy a tiéd voltam. Élhetnél a lehetőséggel, hiszen legfeljebb minimális tiltakozásban lenne részed, ha lenne. Korlátozott a találkozási lehetőségünk, mégsem az a fontos számodra, hogy nekem essél. Nincs mit szépíteni, aznap belédestem és ez szerencsémre kölcsönös. Feltételezem, névről ismered a Kockát. Ő volt az első szerelmem, még az intézetben kezdődött és onnan kijöttünk, egy hónapon belül az övé lettem. A fejemben éreztem a vágyat, mert szerelmes voltam, de a testemben soha. Sok évig tartott a kapcsolatunk, egészen az egyetem kezdetéig.

- Úgy tudom kefekötő és nem végzett egyetemet.

- Ilyen bolond a te Istennőd. Szerelmes lettem és nem foglalkoztatott, hogy ő bizony nem tartott velem lépést. Mégis hűséges voltam hozzá. A szexet nem kívántam, de viszonylag sokszor volt köztünk. Aztán megismerkedtem a férjemmel, aki a jogi karra járt velem együtt, de abbahagyta. Beleestem, vagy legalábbis most úgy mondom. Azt szerettem benne, hogy lát és sokkal értelmesebb, mint a Kocka volt. Nem akarlak a házasságommal untatni. Gyereket akartam, de nő az itt nálad lettem. Addig úgy éreztem, a testi kapcsolat a férfiak biológiai szükséglete. Tudom, volna igény a testemre, de én semmi fantáziát nem láttam a szexben. Férjemmel elég hamar eljutottunk odáig, hogy vagyunk egymásnak, ha muszáj. Ma már tudatosult bennem, akkor fanyalodik rám, ha nem talál magához való látót. Hiszem, gyerekem lesz és elválok. Ezzel minden célom teljesül az életben. Felnevelem egyedül, van annyi jövedelem, hogy megengedhetem magamnak ezt a hatalmas luxust.

- Világos beszéd. A Kocka kefekötő volt, a férjed abbahagyta a jogot és lakatos lett, én pedig zenész vagyok és szintén nincs diplomám. Ne sírjál!

Felkelt az ölemből és odament a táskájához. Sokáig hallgattunk, vártam, míg megnyugszik.

- Nem akarsz visszafeküdni az öleembe?

- Inkább melléd ülök. Szeretnék veled élni, de azontúl, hogy némi megtakarított pénzem van, mással nem rendelkezem. Ha elválok, kénytelen leszek albérletbe menni, mert közös a lakás és arra nincs energiám, hogy évekig marakodjunk. Értsél meg, anya akarok lenni mindenáron és a babának ártana a napi huzavona. Látó feleséged van, nem hiszem hogy felcseréled egy vak nőért.

- Maradjunk annyiban, nekem ez a házasság nem azt hozta, amire vágytam. Másodhegedűs vagyok és ezt nehezen viselem. Mikor jöttél és én keztem mostam, te majdnem átestél a felborult széken és megdobbant a szívem. Ez az, ami kell nekem. Ha véletlenül leverem a tűzhelyről a hosszú nyelű edényt, nem akarom hallani a sóhajtozást, amiben benne van a szájalom, mert én egy tehetetlen vak vagyok. Hédi, te ugyanezeket élheted meg a férjed mellett. Ráadásul nálatok egyértelműen te vagy az ész. Magad mondtad, hogy lenéz a férjed, csak akkor kellesz neki, ha nincs látó csaja. Ez a lakás a sajátom és a feleségemnek is van saját lakása, bár ott éppen albérlőt tartunk. Nem tudom, mennyire vagy gyakorlott háziasszony, de

legfeljebb együtt szerencsétlenkedünk. Azt már tudod, nem vagyok képes egy kis pohár italt önteni. Nehezebb lesz az életünk, de legalább egyenrangúak vagyunk.

- Eddig két szerelmem volt és most itt a harmadik. Szabad kapacitás nuku, mióta kijöttem az intézetből. Kockát elsöpörte a férjem, őt pedig te.

- Több nem lesz, arra ne számítsál!

- Nincsen benned félelem, hogy egy olyan nővel szándékozol lekötni az életedet, akit nem ismersz?

- Kétségtelen, nem szokványos ez a kapcsolat. Gyerekünk lesz, de még azt se tudjuk, hány éves a másik.

- Esküszöm, életemben most mondom először ki a következő mondatot. Szeretnék a tiéd lenni!

- Ideiglenesen, vagy örökre?

- Fáradt vagyok. Vetköztessél le ideiglenesen és örökre a tiéd maradok.

2014. december 8.

Fatime

Június első hetében megvolt a szüleimnél a nagy családi névnapozás. Érdekes leírnom: Anyukám, mint Tünde indítja a hónapot elsején. Nővére, pontosabban ikertestvére, aki az én nagynéném és Klotild névre hallgat, június 3-án ünnepel. Klotild néni oldaláról abszolút női szakasz van a családban. Fatime a lánya, aki az első unokatestvérem. Nem mintha lenne több, de ő az első. Egy évvel idősebb, mint én. Június 4-én ünnepelteti magát. Illik róla tudni, apai ágon csupán nagyszülei vannak, akik érdekes módon nagyon szeretik őt. Klotild néni mikor elvégezte a jogi egyetemet akkor került ideiglenes kapcsolatba Fatime nemzőjével, de hallani nem akart a fickó gyermekáldásról, így szegény unokanővérem apa nélkül cseperedett fel. Fatime elvált évekkel ezelőtt a férjétől, Attilától, de van egy közös gyerekük, aki most végezte a nyolcadik osztályt. 15 éves és Claudiának hívják. Ő június 6-án tart névünnepet. Végül a kis család két hímtagja, apa és fia. Mindketten Róbertek vagyunk. Köztudomású, Róbert június 7-én van. Apám a legidősebb, mert nemrég töltötte be 61-dik évét. Anyuék 58 évesek. Fatime és köztem egy év korkülönbség van, az én javamra. 34 éves vagyok, Fatime pedig ahogy fentebb írtam. Két hórihorgas, szikár férfi. Milliméterekkel meghaladom a 190 centit. A szexuális életem elhanyagolható. Faterom hasonló magasságú és 35 év házasság után is rajong az anyámért. Soha nem csalta meg. A hölgyek mintha egy alomból származnának, középmagasok és enyhén túlsúlyosak, még a kis Claudia is. Ezen felül szőkék. Bár anyuék festetik a hajukat. Rajtam kívül mindenki Pesten él, én pedig Pest közelében és egy Galacsin névre keresztelt rockbandát vezetek. Tehát zenész vagyok. Van egy pici házam, valamivel nagyobb kerttel. Néha itt szoktak víkendezni a családtagok, mivel a többiek panelban laknak.

- Tessék, Galacsin!

- A frászt hozod rám, Robi. Szerencse, hogy ritkán hívlak telefonon. Fatime vagyok.

- Drága és egyetlen nővérkém, nem tehetek róla, ha Galacsinként többen ismernek, mint Robiként. A bandának ez a neve és slussz!

- Csak az unokanővéred vagyok, de nem bánnám, ha a nővéred lennék. Tudod jól, nagyon szeretem Robi bácsit meg Tündi nénit.

- Én is kamázom az öregeket, de rá tudnál dumálni, hogy cseréljünk. Nekem jobban bejön Klotild néni, mármint a te anyukád.

- Mesélj, Robesz!

- Mit meséljek? Az én szüleim melósok, Klotild néni pedig értelmiségi.

- Miért nem tanultál? Neked is lehetne az a Dr. a neved előtt. De te inkább a gitárt nyúztad. Egyébként tény, Robi bácsi melós, de Tündi néni irodában dolgozik, akárcsak én. Na, térjünk a lényegre! Mondtam a családi kupaktanácsban, hogy festés, tapétázás veszi kezdetét a lakásunkban. Bártortalanul kérdezem meg, mivel ráadásul jó idő van, szép a nyarunk, nem kvártélyozhatnám be pár napig hozzád magamat?

- Fati, ne haragudj, röstellem a dolgot, de tudod, hogy egy szobám van és legfeljebb, ha szétnyitom a rökit, még egy személyt tudok fogadni, de kettőtöket sajnos nem.

- Egyedül mennék gyerek, mert Claudia az apjánál tölti ezt az átmeneti időt.

- Feltételezem, te is inkább a lányoddal tartottál volna.

- Ne ízléstelenkedjél, Robika. Az a hajó régen elúszott. Ráadásul Attilának azóta másik felesége van, ha nem tudnád.

- Érdeklődési körömön kívül esik a sógor.
  - Szóval?
  - Amennyiben megfelel számodra, örömmel fogadlak.
  - Ez a beszéd, holnap nyomulok.
  - Ha gondolod, elmegyek érted, hogy ne cipekedjél.
  - Nem viszek pár napra annyi cuccot, meg különben is, nem fogok bejárni melózni tőled.
  - Ahogy gondolod, nővérkém. Ezek szerint nem marad más hátra, minthogy holnap várlak, most pedig búcsút intek neked, mert próbánk lesz a Golyóéknál.
  - Látod, azt megértem, hogy az a széle-hossza gyerek miért lett Golyó, de a Galacsin az emészthetetlen számomra. Na, szia, öcskös.
- Miután szétbontotta a telcsit, jutott eszembe, ezt jól megbeszéltük, csak éppen az időpont maradt le.

*

Golyóéknál a próba után kirúgtunk a hámból, aminek meglehetősen késői bólintás lett itthon a vége, de azért szunyáltam, csak mikor kezdett besütni az ablakomon az éltető nap sugara, kénytelen voltam kiugrani az ágyból, nehogy Fatime korán érkezzon és gatyában kelljen fogadnom, mert azt nem szeretném. Jó, hogy elővigyázatos voltam, mert délelőtt érkezett meg.

- Látod, ez rosszul esik. Hoztál két marha nagy táskát, cüggölted busszal, ahelyett, hogy elgurultam volna érted kocsival.
- Az igazság, tegnap még nem így gondoltam, de aztán ahogy rámoltam a cuccot, ez is meg az is kellett. Végül is, bár férfi vagy, beláthatod, egy ilyen öregasszony nem érkezhetsz több napra egy száll bugyiban. Arra gondoltam, anyu kocsiját kölcsön kérem, de aztán lemondtam róla, mert nem lett volna boldog, hogy egy hétre buszra kényszerítem őt. Mit nézel, öcskös?
- Semmi-semmi, csak elképzeltelek, na mindegy.

Szerencsére erről több szó nem esett. Mindig kamáztam az unokanővéremet, de mint nő nem került az érdeklődésem fókuszába. Miközben ő Klotild néni fiatal kiadásban. Elvittem ebédelni abba az étterembe, ami a bandánk törzshelye. Étlapról neki is én választottam, mert ha ráhagyom, a legolcsóbb kajákat eszi. Töménnyel indítottunk a leves előtt. Jól bezabáltunk a három fogással, közben itatta magát a vörösboros kóla.

- Javaslom, zárjuk le az ebédet egy Unicummal!
- Robi?! Eddig azért voltam zavarban, mert folyamatosan engemet nézel, de most olyan érzésem támadt, hogy le akarsz itatni.
- Bocsánatot kérek, nővérkém! Fizetek és indulunk.
- Robi, nem lenne jobb, ha itthagynánk az autót?
- Ha félsz, a kedvedért itthagynom.
- Essünk túl rajta! Hiába vezetnék én, mikor mindketten sormintázva hagytuk el az objektumot. Csapjál a lovak közé, addig behunyom a szemeimet!

Simán hazaértünk. Ennek öröme a szobában áldomást ittunk.

- Nem értelek.
- Mi az, ami érthetetlen bennem, Fati?

- Egészséges fiatalember vagy és mégsem nősülsz meg.
- Visszadobjam a labdát? Szintén fiatal vagy és szemlátomást kicsattansz az egészségtől. Legalábbis engemet elől és hátul ezek a dudorok arról győznek meg.
- Témánál vagyunk, Robesz.
- Amit ezután hallani fogsz tőlem, köszönjed az elfogyasztott ital mennyiségnek, valamint annak, hogy a világ legvonzóbb nője vagy.
- Azon gondolkodom, egy nő rockzenésznél átlagban mennyi idő telik el attól a pillanattól, hogy tetszik neki egy csaj, ameddig az ágyba viszi.
- Nincs benne gyakorlatom, te pedig gonosz vagy.
- Még mindig engemet nézel. Az unokanővéred vagyok. Nyomassad a visszavonuló szöveget: számodra többet jelent a gitár, mint egy dekoratív csaj!
- Megvetsz érte, Fati? Nagyjából azonos időben kezdtek érdekelni a csajok és a gitár. Mivel sikerorientált vagyok, a gitárral jegyeztem el magamat. Tudod ki volt életem első és eddig egyetlen szerelme?
- Próbálom összeszedni a gondolataimat. Ha így tálalod, bizonyára ismerem az illetőt. Ha igaz, hogy én vagyok a világon a legvonzóbb nő, ám az első és eddigi egyetlen szerelmedet múlt időben tálaltad, akkor az csak az anyám lehet. Eljárt a kor fölötte, én pedig úgy nézek ki, mint ő fiatal korában.
- Klotild néni. Kamasz koromban beleestem a nagynénémbe. Tudom, ez beteges vonzalom volt és ezt a betegséget életem végéig hordozom magamban.
- Anyukámat látod bennem?
- Évekig ő volt szexuális vágyaim felkorbácsolója. Számtalanszor tettem elméletben magamévá, mire felnőtt lettem és valószínű, az eszem kezdett irányítani. Más nő is van a világon. 34 éves koromra elmondhatom, két nővel létesítettem eddig testi kapcsolatot, de mindkettő lényegében próbálkozás volt. Kívántam őket, de az ágyban felsültem. Hozzászóltam a Marok Marcsához. Soha senkinek erről nem beszéltem, mert szégyenlem, hogy látszólag egészséges férfi vagyok, ráadásul rengeteg a kísértés, de elment a kedvem a kudarcoktól. Minden szép nőt megkívánok, de teljesíteni képtelen lennék. Múltak az évek, évtizedek és ma már te vagy a női ideál számomra. Ráadásul, felnövekvőben van a következő generáció a lányod személynében.
- Tudod, hogy az a kis buta fülig szerelmes beléd? Tele van Galacsinos posztterekkel a szobája. Gyakorlatilag alig hallgat mást, mint a ti bandátokat. Nem vallja be konkrétan nekem, de ha fiúkról kerül szó köztünk, hülyének tartja mindet. Robi az isten.
- Látod, Fati, úgy látszik ez a mi családjunkban így van, vagy legalábbis Claudia és én torzszülöttek vagyunk.
- Anyu 24 évvel idősebb náladnál, te pedig 19 évvel vagy idősebb a lányomnál. Őt megértem, de tégedet nem.
- Imént bizonyítottad, milyen logikusan tudsz gondolkodni, akkor mi ez a zagyvaság? Klotild néni szeretett bennünket ölelgetni, puszilgatni és olyankor az ölébe ültetett. Neked természetes volt, hogy érted dobogott az anyai szíve, de én benne egy égi tüneményt láttam, éreztem. Minden szempontból ő volt a leg-leg-leg. Mennyivel másabb volt az ölése, mint a szikár apámé? Neked nem volt apád, nincs összehasonlítási alapod. Okos volt, bármit lehetett tőle kérdezni és illatozott, mint egy nemes rózsa. Tizenéves koromban kezdett tudatosulni bennem, hogy ő nő és azért jó hozzábújnom, bár abban az időben, már nem vett az ölébe. Ennek

köszönhető, hogy elkezdtem vágni utána. Esténként szőttem a hamis illúziókat, amik valósággá váltak az álmaimban. Virtuálisan csodálatos szeretkezéseket éltem át vele, hiszen magamnak csináltam, úgy, ahogy jólesett. Ez volt a baj, hogy hozzászoktam és az első nő, aki megajándékozott a testével, nem váltotta ki belőlem azt a szexuális vágyat. Hosszú ideig nem próbálkoztam, majd egyszer megint kísértésbe estem és ismét kudarccal végződött.

- Robi?! Miről fantáziáztál, ha anyunak a testét ruha alatt nem ismerted?

- Én az első, te a második osztályt végezted gimiben és azon a nyáron hosszan az apai nagyszüleidnél nyaraltál. Anyám és apám két hétre Londonba mentek, mert apám ott dolgozott valamit, engemet pedig Klotild néniire bízta. Ha értenék a képzőművészethez, ma is le tudnám Klotild nénit festeni meztelenül. Azok az esték, kukkolások közben és után, csodálatosak voltak számomra.

- Gondoskodom róla, hogy a lányom soha ne tudjon tégedet ruha nélkül meglesni. Rám nézve nem túl hízelgő, hogy nem a 16 éves Fatime érdekelt, hanem a 40 éves anyja.

- Tégedet testvéremként éreztelek mindig. Emlékszem rá, mikor egyszer óvodás korunkban pisilnünk kellett a parkban és együtt bújtunk be a bokorba. Eszedbe nem jutott, mikor lehúztad a bugyidat, hogy én fiú vagyok és fordítva is igaz volt.

- Sántít a dolog, hiszen úgy nézel, mintha marslakó lennék.

- Ritkán találkozunk és feltűnő az azonosságok. Értem ezalatt, az anyukád ebben a korban így nézett ki, mint te.

- Tudja, hogy szerelmes vagy belé?

- Voltam és nem tudta. Te vagy az egyedüli, akivel megosztottam a titkomat.

- Nem félsz, hogy elmondom neki?

- Nem. Bárki előbb tudná belőled kikényszeríteni, mikor és hogyan veszítetted el a szüzességedet, mint a rád bízott titkomat.

- Aranyos vagy. Nem számoltál vele, hogy ezután más szemmel tekintek az anyámra.

- Fatikám, szép nő vagy és nyilván sok férfi szeretne az ágyában tudni, de ettől te még nem leszel kurva.

- Ha, távolságtartó lett volna veled szemben, akkor nem ébred benned iránta a vágy.

- Ez butaság. Tégedet is ölelgetett, puszilgatott, mégsem lettél ferdehajlamú. Robikának jólesett a fejcskáját Klotild néni cicijein pihentetni. Legszívesebben mindig az ölében aludtam volna.

- Próbálj kívülállóként nyilatkozni! Ha egy magadfajta férfi meglát együtt bennünket, az anyut meg engemet, melyikünkre voksol?

- Nem akarok más fejével gondolkodni. Rád voksolnék ma már.

- Képzeld el, tudom. Felcsillant a szemed, mikor érkezésemkor azt mondtam: beláthatod, egy ilyen öregasszony nem érkezhetsz több napra egy szál bugyiban.

- Fogyasszuk még el ezt a pohár italt, azután készüljünk a lefekvéshez! Egészségedre, Fatime!

- Neked is, egészségedre, Robesz!

Jó órába került, mire ágyazás rendezkedés és persze zuhanyozás után ágyba kerültünk. Többszörösen nagy volt számomra a kísértés. Fél méterre feküdt tőlem egy kíváncsi nő, aki egyben a gyerekkori illúziómnak a megtestesítője.

- Miért lettél rosszkedvű, Fati?

- Rám a fürdőszoba mindig inspirálóan hat. Ott jobban tudok gondolkodni. Elfogadom, amiket mondtál, ám akárhogy is, nőből vagyok és hiába van magyarázatod, amikor anyura rácuppantál, fejlett lány voltam.

- Ezt már nem tudom kiköszörölni, ha nem fogadod el a magyarázatomat.

- Jól van. Próbáljunk meg aludni!

- Nem szeretném, ha így aludnál el. Tudod jól, úgy szeretlek, mintha édes testvérem lennél. Szép nő vagy és megborzongtam, mikor öregasszonynak definiáltad magadat.

Kinyújtottam a karjaimat és magamhoz húztam őt.

- Nem felkínálni akartam magamat, hiszen természetes, hogy unokatestvérek vagyunk. A lelkemben történt változás.

- A puszijaidat száz éve ismerem, de csókot még nem adtál.

- Robi?! Miért akarsz csalódást okozni magadnak?

- Esetleg neked azzal, hogy kiderül, nem testvéri szeretet, amit érzek irántad. Egy apróságot számításán kívül hagysz, Fatikám, te vagy életemben az első nő, akihez nem csupán férfiként szeretnék közeledni, hanem szeretettel. Két kudarcos próbálkozásom volt, de egyiket sem szerettem. A nőt láttam bennük. Tudomásul veszem, nem vagyok méltó a csókodra.

- Jólesik az ölelésed, de honnan tudhatom, hogy te ugyanúgy érzel, mint én? Miközben engemet tartasz a karjaidban, nem az anyura gondolsz?

- Ismételek: Ha itt lenne Klotild néni, kettőtök közül tégedet választanálak. Amit éreztem sok éve iránta, az beteges gyerekkori szerelem volt. Régen vége.

Végre megkaptam, amire vártam. Szenvedélyesen csókolt, de mivel nem volt összehasonlítási alapom, csupán abból tudtam lemérni, hogy nem akarta abbahagyni. Jobb kezemmel hálóing alatt végigsimogattam a testét és még mindig tartott. Ujjaim a barlangjában tettek bemutatkozó látogatást, de a csóknak nem volt vége. Mikor óvatosan hanyatt fektettem és birtokomba vettem a szerelemkelyhét, akkor fordította el a fejét és nagyot sóhajtott, miután magába fogadott.

- El mered mondani, mi jár a fejedben?

- Ne várjál, édes, olyat tőlem, amire nincsenek szavaim. Gyakorlatilag felnőtt lányod van, én pedig 34 évesen érzem életemben először ezt a csodálatot, hogy milyen érzés egybeolvadni azzal, akit szeretek.

- Én is szeretlek, nagyon.

2014. november 26.

Kutyakomédia

- Tessék, Véghleg-lak!
- Szia, Miki!
- Csókolom a kezedet, kedves Ilike úrnő!
- Ne próbálkozzál, mert az úrnőhöz nem fogsz hozzászoktatni! Az Ilikét elfogadtam, legyen ennyi elég!
- Ne kicsinyeskedjél! Öt évenként ennyi változást elbírsz viselni. A lelkiismereted milyen hangon szokott szólni hozzád?
- Fogalmam nincs. Az én lelkiismeretemnek nincsen oka a háborgásra, ezért nem szólal meg. Most viszont ideges vagyok, mert nem tudom ezt a nyomorult cérnát befűzni a tűbe. Bella megcsócsálta ezt az ülőpárnát és kénytelen vagyok megvarrni.
- Én mikor intézetben voltam, a gombjaimat dróttal varrtam fel. Hazavittek látogatáskor és anyám emiatt boldogtalan szokott lenni.
- Csodálkozol rajta?
- Butaság lenne közel hatvan év után csodálkozni. Bella a kutyád neve, ugye?
- Igen. A világ legszebb, legokosabb kutyája. Megvan vele együtt a sok „kutya bajom”.
- Lenyűgözve hallgatlak!
- Ha röviden jellemeznem kéne, azt a jelzőt használnám, hogy ő a szépség és a szörnyeteg egy személyben. Gyönyörű kutya, nincs Tőle szerintem szebb.
- Elhiszem. Főlösleges minden második mondatodban megismételned. Nekem több ilyen kutyám volt. Helga vitte a prímét, csak azt utáltam, mikor képen nyalt.
- Még mindig nem szeretsz puszkilkodni?
- Szerinted ez korral változik?
- Kis öntörvényű bestia.
- Öntörvényű az vagyok, de a bestia nem illik a személyemre.
- A kutyámat jellemeztem. Mindig is megpróbálta érvényesíteni az akaratát, ott szeretett volna lenni, ahol mi vagyunk.
- Kellő empátiával rendelkezik és ez nem baj. Osztom a nézetét. Mutassatok rossz példát neki!
- Soha nem voltam híve annak, hogy a kutya a lakásban legyen.
- Ám, látod, ez a „kutyát” nem érdekli.
- Ezt próbáltam érvényesíteni Bellával, Belluskával kapcsolatban.
- Továbbá Belluci a cuki falat. Még Amerikából zengedeztél nekem az öntudatos macskátokról, aki még karmolni sem volt hajlandó. Bella ráadásul magyar kutya, fajtáját tekintve.
- Másfél évig úgy-ahogy sikerült. Próbálkozásai persze voltak.
- Isteni lett volna azt az időszakot átélnem a közeledben, mikor Belluci kóstolgatta, edzette a falkavezért. Mert abban az időben elhitted, hogy minden az óhajod szerint történik.
- Kaparta az ajtót, ablakot, ablakpárkányt.

- Nyugi! Az én Kitty kutyám be is jött, ha akart. Neki, testméretét tekintve, nem létezett akadály. A munkahelyemen is egyik irodából ki, másikba be, mert nyitogatta az ajtókat. Ahol nem adtak neki enni, onnan undorral távozott.
- Ha kicsit „nedvesebb” volt az idő, előkerült a „művészi tehetsége” Csodálatosan összefestette sárral az ajtókat, ablakokat, de még a ház falát is.
- Bocsika! Az időjárásról jut eszembe, mivel ti jóval északabbra laktok, mint mi, nálatok sincs parlagfű? Tavaly Jani szomszédomat erről faggattam, mert náluk soha nincsen a kertben. Azt mondta, ennek két oka lehet, de ő csak az egyiket tárja elém. Északabbra van a telkük, mint a miénk, cirka húsz méterrel.
- Az én kertemben sincsen parlagfű.
- Ezek szerint nem hazudott a fiú. Folytassad kutyás élményeid sorolását!
- Hogy mindezekről a problémáktól megszabaduljunk, a teraszra csináltattam egy csinos kovácsoltvas kaput, gondoltam, megakadályozom a hozzáférést a további szépművészeti munkájához. Mondanom sem kell, megtalálta a megoldást, illetve a „beférkőzést”. Vékony láncsal „befontam” a kiskaput. Jó volt az pár napig, csak az ugatása jelezte, hogy valami nincs rendben.
- Édesem, ha tőlem kértél volna tanácsot, erődítményt kellett volna építeni a ház köré, lőrészekkel. Ha kellően magas a fal, még az ugatás sem hallatszik át rajta. Látod, mennyivel jobb természetem van nekem? Tőlem bárki ugathat, rá sem hederítek.
- Szívszorítóan tud vinnyogni, könyörögni. Nehogy mi járjunk túl az ő eszén, nemcsak lépcsőn lehet közlekedni, amikor ő fel tud ugrani a teraszra. Következett a terasz berácsozása. Már nem tudom, minek hívják, olyan ferde keresztbe rácsos volt.
- Ilike, apácarács. Megjelenik előttem a két hölgy (anya és lánya), akik erényöv helyett alkalmazták ezt az igencsak képlékeny szerkezetet. Csoda, hogy okos kutyátok segíségekre sietett?
- Belluska szétrágta, egyesével, vagy ahogy éppen a szegelés engedte, megszabadította a teraszt a mutatós farácsoktól.
- Pedig nem lehetett olcsó multság. Tavalyelőtt mi is csináltattunk az egyik teraszra, de arra ügyeltünk, ne legyünk belül. Ez egy külső terasz, a háztól független.
- Ötvenezer forintom bánta.
- Csúnya vagy. Miért nem nekem adtad? Emlékszel, még az USA-ból küldtél egy nagy doboz fincsi csokoládét és a selyemszalag most is itt van a fiókomban, amivel átkötötted a skatulyát. A pénzedet nem őrizgetném, de jó szívvel gondolnék rád, miközben dorbézolom. Hallgatom tovább a szerelmi vallomásodat! Mi történt azután, hogy kutyád kiszabadított benneteket a fogságotokból?
- Következő lépés a fémháló volt. No, ezt nem tudja szétrágni, viszont valahogy mégis csak fel kellett jutnia a teraszra. Úgyes kis kutya a mi Belluskánk, megtalálta a „megoldást”: nem kell bujkálni lyukakon, csak át kell mászni a kiskapun. Mivel ezt jól begyakorolta, a kiskapuról le lehetett venni a láncokat, és a kapu bezárásának sem találtam semmi értelmét. Szabad a pálya. Teraszra bármikor feljöhet.
- Muszáj ideiglenesen tiszteletlennek lennem veled. Csendes magányodban, mikor még kutyád ugatása sem zavar, végiggondolva a kálváriát, vajon hogy könyveled el: a kutya az okos?
- Még nincs vége. Újabb probléma adódott ősszel, megijedhetett valamitől, ahogy sötétedett, kezdődött vagy folytatódott az ajtókaparás, sírás. Kénytelen voltam beengedni. Ez volt életem egyik legrosszabb döntése.

- Ilike, hidd el, ennél bölcsebben nem dönthetél volna. Több kutyával átéltük ezt a kálváriát. Némi különbség, hogy a szobákba egyik sem tehetette be a lábát. Hiába a szilveszteri petárdázás. Inkább azt választottam kritikus napokon, hogy a konyhában aludtam egy fotelágyban. Egészen pontosan, felváltva aludtunk mindhárman. De mivel Gyöngyike este szeret tévézni, hát azokon az éjszakákon, mikor ügyeletes volt, üzembe helyeztem a konyhában egy televíziót. Ehhez persze előbb ki kellett építenem a kábelhálózatot oda is.

- Ahogy mentek a napok, hamarabb kezdett sötétedni, Belluska egyre korábban került be a lakásba. Varrtam neki szép paplankát, jó nagyot, hogy elférjen, de gondolta, hogy senki nem alszik a földön, ő sem fog. „Kibérelte” a kettős ülésű ülőgarnitúrát, azóta ezt kellett átalakítanom, gumis lepedőhuzat + pléd.

- Szenzációs. Tudod milyen jó érzés más kárán derülni? Belluska lesz még a hálótársad is. Emlékszel: megtermett kuvasz kutyámat pár évig kölcsönadtam egy barátomnak, mert tudod, akkor volt válságban az első házasságom. Jánosék lakásban laktak és Kittynek még külön heverőt is vettek. A kis 70 kilós kutyuska azon szokott terpeszkedni. Ám egyik este felfigyelt arra, hogy gazdáik furcsa pozitúrában élénken, de ütemesen mozognak. Nincs mit szépíteni a dolgon, Kitty a saját heverőjéről egy szökkenéssel János barátom meztelen hátán termett. Másnap a fiú szégyenkezve vallotta be nekem telefonon, hogy elment a kedve a folytatástól.

- Száz szónak is egy a vége, nemcsak éjszakai fekvőhelye lett ez, de már ki se lehet küldeni, csak a dolgát elvégezni. Legnagyobb gondom az, hogy kéne visszaszoktatni az udvarra, mert a házába hónapok óta be sem ment. Ha van valami jó ötleted, azt szívesen venném!

- Jutkával együtt költözzetek ki az udvarra. Hidd el, nem fog bemenni a házatokba. Igaz, a sajátjába sem. Kezdődnek a tavaszi munkák a kertben. Kimégy elültetni azt a tíz hagymácskát meg krumplicskát és látni fogod, Bellát hívnod sem kell, ott lesz a környezetedben. Az én Helga kutyám maximum a háza tetején volt hajlandó aludni, de a házában soha. Hiába tettünk be szőnyeget meg akármit a komfortérzet növelésének érdekében, azokat jó háziasszonyhoz méltón kihozta a házából és elkezdte rázni egy darabig, majd magára hagyta.

- Az egész házat uralja, még a számítógépasztaltól is kitúr minket, mert beül az ölünkbe, illetve próbálkozik.

- Borítékolom a sikerét. Mindketten gyerekeket neveltetek fel és mégsem vagytok következetesek, pedig a gyereknevelésben is vannak szabályok, amiket be kell tartatni. Ha a szülő engedékeny, meglesz az eredménye, amit soha nem fog tudni korrigálni. A betanított kutyáknál pont ez a legnehezebb, a következetesség. Ha kiadok neki egy parancsot, azt végre kell hajtatni, mert különben visszaüt a bumeráng. Kutyáink időskorukra meggyengült idegizzalattal éltek, ezért zivatarban, petárdázásban beengedtük őket a mellékhelyiségekbe. Képzeld el, mivel soha egyik kutyánk sem tehetette be a szobákba a lábát, ezt annyira megtanulták, hogy a nappali ajtaja a konyhából nyílik és nem kellett becsukni, a kutyák véletlenül sem léptek be a parkettára. Nem tudom, taníttattatok-e Bellát. Ha igen, akkor elvárásaitok kéne, hogy legyenek. Ha magadhoz hívod és füle botját sem mozgatja, addig nem szabad abbahagyni az invitálást, míg végre nem hajtja a parancsot. Persze, korát tekintve már egyre nehezebb. Tudod, összesen négyféle kutyánk volt és ebből három vakvezető. Mindnek megvolt a maga bogara, de még Gyöngyike is megtanulta gyerekként, hogy következetesnek kell lenni.

- Mint az unatkozó emberek, beáll az ablakba leskelődni, ki mit csinál az utcán. Kifejezi tetszését vagy nemtetszését. Nagyon szeretem, szeretjük, de jobb lenne kint szeretgetni, és nem bent.

- Csodálkozom rajtad, hiszen jól ismerlek. Öntörvényű vagy, akárcsak én. Megpróbálhatnátok tavasszal, hogy bármi történjen, nem engeditek be, de akit elragadott a majomszeretet, az aligha képes gyökeresen változtatni rajta.

- Bellát nem lehet 1-2 szóval elintézni. Még annyit Róla: próbálkoztam kutya távoltage spray-vel, hogy legalább a hálósobába ne jöjjön be. Befűjtam az ajtókeretet, küszöböt, a számítógép körül. Szépen lenyalt mindent, amit befűjtam. Lehet, hogy szép, de buta lenne, vagy csak kíváncsi? Nem tudom.
- Cseppet sem tűnik butának. Fajtáját tekintve vadászkutya. Nagy a mozgásigénye, mégis inkább nem mozog, csak mellettetek lehessen és ez igaz minden kutyára. Sajnos, luxuskutyaként tartod. Te ne tudnád, hogy falun, ahol a kutyának házőrző szerepe van, bár az udvarban szabadon mozog, de eszébe nem jut, hogy bemenjen a házba, mert a gazda kutyaként kezeli és nem ajnározza túl. Ugyanakkor a városban tartott ebek kivétel nélkül uralkodnak a gazda felett.
- Tudom, hogy a kutyannevelést elszűrtam, de hátha valamit sikerül még javítanom a helyzeten.
- Mit mondjak?! Tudod, hogy a szívem csücske vagy. Ám kutyatémában részemről az udvarlás, képmutatás lenne. Maradjunk annyiban, bármi másban igen, de kutya vonatkozásában nem tenném tűzbe érted a kezemet.
- Nehezen szoktam hozzá a nyers őszinteségedhez, de azt hiszem sikerült. Mindig bepróbálkozik valamivel, és ha nem vagyok résen, legközelebb már úgy csinálja, mintha az lenne a természetes. Nálunk nincs kutyafuttató, ahova el tudnám vinni, hogy szaladgáljon kedvére, az udvar-kert kevés neki. Irány a hegy! Pórázsal felhúzott a hegy tetejére, mert erő annyi van benne, mint egy lóban.
- Már régen meg kellett volna tanítani a pórázsal való közlekedésre. Tudom, inkább kalácsot adjak, mint tanácsot. Van még két sajtos pogácsám, az egyiket megosztom veled. Hamm!
- Kösz! Elengedtem a hegyen, hogy szaladgáljon. Nyúl vagy őz járhatott arra, Bellus meg a keresésére indult, otthagya engemet. Leshettem jobbra-balra, előre-hátra, kutya sehol. Hívtam csendben, hívtam hangosan, semmi.
- Ezt még hallani is borzasztó. Felelőtlenség egy képzetlen vadászkutyát szabadon engedni a vadászterületen.
- Sokáig vártam rá, mire fáradtan előjött. Ki tudja, hány kilométert tett meg addig?
- Óriási felelőtlenség. Mit éreztél volna, ha hallasz egy lövést? Rossz belegondolni.
- Olvastam, hogy a vadászok lelövik a hegyen a kutyákat.
- Ezentúl meg is büntethetnek. Tudod, ha valaki lakásban nevel fel egy rakoncátlan ebet, még meg tudom érteni, hogy problémát jelent a behívás megtanítása, de egy zárt udvaron? Érthetetlen.
- Ezután másik hegyet választottunk (jó, hogy itt van miben válogatni). Illetve kivítem a szántóföldre. Város végéig kocsiyal mentünk, onnan a kerékpárúton gyalog, majd a földéken elengedtem. Ez ám a paradicsom Bellának! Itt aztán bekapcsolhatott a legnagyobb sebességbe, és futhatott, ameddig a szem ellát, illetve, alkalomadtán amíg a nyúl el nem tűnt a szeme elől. A nyuszi mindig ügyesebb volt.
- Erre ne vegyél mérget, kedves Ilike!
- Hallgatok rád, de akkor biztos, hogy életben maradok? Kocsiban való szállítás: először beültettem az anyósülésre, gondoltam, értékelni fogja, hogy mellettem ül, nagy kilátás jobbra, balra, előre.
- Szegény Bella! Csalódást okozott, hogy nem a táj érdekelte.
- Ő akarta a kocsit vezetni, mászott át hozzám, nyalogatott, kaparászott.
- Fantasztikus!

- Utánanéztam a neten, más hogy csinálja. Kutyahám, biztonsági csat.
- Ilyenek ezek a mai kutyák.
- Kutya a hátsó ülésre.
- Ott legalább lefoglalhatta magát.
- Mire kiszálltunk, a hámot elrágta, a plédet kicifrázta.
- Elképzelem magamat mögöttes ülve. Koncentrálsz a vezetésre, én pedig, hogy ne unatkozzak, húzogatom a hajadat. Zavarna, hogy a melletted lévő ülés szabad, én meg büntiben vagyok.
- Kocsit kellett cserélnem. A régi kiöregedett.
- Bellus figyelmen kívül hagyta, hogy gazdaasszonyának vágyai szárnyakat kaptak. Biztos vagyok benne, kombi mellett döntöttél.
- Tévedsz.
- Csupán incselkedni akartam veled. Az okos ember más kárán tanul. Bella pedig bebizonyította az első úton, hogy rosszul döntöttél.
- Kaptam egy erős anyagú, lemosható, kutyaszállításra tervezett üléstakarót, amit a két első és két hátsó fejtámlára kell akasztani, ami védi az ülést. Be tudom csatolni a kutyát, éppen csak akkora mozgást biztosítok neki, hogy ott üljön vagy fekdődjön. Ez a probléma megoldódott.
- Hála istennek! Mikor Kitty a rágós időszakát élte, ajánlották, vegyek neki műcsontot. Perceken belül szétrágtá. De hát akkor még én is színezett fülű voltam.
- A réten, vetésen való hancúrnak is megvan a hátránya.
- Mesélj, csillagom!
- Bella, nemcsak a szagot követi, de előszeretettel hempergőzik meg az állatok ürülékében. A kocsis hátsó ülésén mintha egy négy lábon álló hordozható WC lenne, természetesen fedél nélkül.
- Hihihih! Az egy éves Kittyt levittük Zalába. A szomszédban istálló volt és Kitty fürdésre szánta el magát a trágyalében. Ez nem lett volna baj, mert elkezdett futkározni és mivel megszáradt a szőre, lényegében elmúlt a szag is. Ám hazahoztuk Pestre és az első napon megázott, majd a lakásban felbődültem téhen hangon, mert olyan istállószag terjengett.
- Nincs még vége a panasznapnak. Belluska kertészkedik. Tavalyelőtt végigültettem piros muskátlival a kert és az udvar közti részt, Bellának úgy látszik, nem tetszett az elrendezés, mert kiritkította, átültette. Tud ám gödröt ásni is, akár nagyobb, mint amekkorában ő elférne.
- Még szerencse, hogy nem estél bele. Bezzeg én! Pedig akkor már vizsgázott vakvezetőkutya volt. Hogy az akkori vályogházunk falát a konyha és a fürdőszoba között kivájta, azt még elviseltem, hiszen építkezni akartunk. Ám az udvar tele lett gödrökkel, amikbe párszor magam is landoltam.

2015. március 6.

Motoros szobabicikli

Úgy indul a vitánk mindig, hogy felhív telefonon. Kizárólag akkor szoktunk veszekedni, ha beszélgetünk, illetve mikor levelet váltunk. Máskor soha. Nemrég új lapot nyitottunk. Megfogadtuk egymásnak, indulatainkat ki-ki a családjával vezeti le, mert személyesen mégiscsak más, mint száz kilométerekről.

- Felhívtalak, de furcsa érzéssel.

- Jajj, amit érzel, az szerelem.

- Mondom, hogy furcsa. Éhes vagyok és nincs itthon semmi ennivaló.

- Két lehetőség közül választhatsz: egyik, szóval tartalak addig, míg elmúlik az éhséged.

- Vezessed elő a másik ötletedet, hátha az jobb!

- Így jártam. Emlékeztetek rá, szoktad volt mondani, képes vagyok szavakkal levezetni egy szarvasmarha szaporodást.

- Már hogy kibeszéled a tehénből a borjút?

- Erre bátorkodtam utalni, tisztelettel. Hogy szó ne érje a ház elejét, felpattanok a biciklinkre és elrobogok vásárolni, majd repülök hozzád.

- Ezt a dumát ismerem valamelyik könyvedből. Maradjunk annyiban, nem tudsz biciklizni és nincs is olyanod, mert akkor az üzlet nem jött létre, hogy szobabiciklin csomagtartó legyen.

- Ezek szerint lebuktam, mint nyáron a Balatonban, mikor Gyöngyi kirántotta alólam a lábaimat? Az a csomagtartós szobabringa már nem buli. „Liácska” című regényemben olvashattad a kálváriámat a csomagtartós szobabicikliről. Rózsikát akartam rajta vinni, de felvilágosított, csomagtartón kuporogni nem kényelmes.

- Hallgatom az évszázad újabb ötletét!

- Elkezdtem keresgélni tandembicajt. Hamar rátaláltam, de két gondom volt vele: nem szobabicikli, valamint baromi drága.

- Ahogy ismerlek, nem tudtál belenyugodni a kudarcba.

- Látod, ennyit jelent a közös múlt. Felkerestem egy kerékpár alkotót az utcánkban.

- Feltételezem, ötleted meghallgatása után furcsán nézett rád.

- Sok éve nem hoznak izgalomba a tekintetek, főleg, hogy nem szerzek róluk tudomást.

- Ezzel én is így vagyok.

- Újabb momentum, amit elkönnyelhetek, hasonló gondolataink tárházában. Egyedül voltam. Tudtam, az alkotó számára nem az a lényeg, hogy ki a megrendelő, hanem az üzlet. Úgy indítottam: konstruálja meg a kerékpárt és nem leszek hálátlan.

- Ha férfi volt az illető, nem valószínű, hogy igényt tartott a háládra.

- Ebben reménykedtem magam is és bejött. Tudomására hoztam, készítsen egy tandembiciklit, ami kizárólag szobában funkcionál. Rövid csend következett. Alighanem ekkor mért végig alaposabban, majd kedvesen, de diszkréten megkérdezte, milyen elképzelésem van a kerekre vonatkozóan. Közöltem ellentmondást nem tűrően: kerékpár kerek nélkül nem létezik. Ismét rövid csend. Utólag rájöttem, körülnézett, honnan kaphatna segítséget egy ilyen „őrült” ellen. Nem szaporítom a szót, megegyeztünk az árban, majd egymás tenyerébe csaptunk.

- Az érveidet kitalálom, mert ismerlek. Mikinek azért kell a szobabicikli, mivel Rózsika sem lát és emiatt problémás lenne két külön biciklivel kontaktust tartanotok egymással.
- Valamint a ház befogadóképessége is határt szab. Decemberben kissé nagyobbra sikerült alkotnom a Luca-székét. Jajj, ezt nem is mondtam neked. 13 darabból van, de nem lehet rá felállni, mert zsanérokat tettem be az illesztésekhez, tehát, ha valaki rááll, összecsuclik alatta, viszont miután feltápáskodik az illető, a szék alapba helyezi magát rugók segítségével. Visszatérve: elrebegetem neki, mivel a feleségem sem lát, problémás lenne az utcán egymásután haladnunk és ezt megértette.
- Csomagtartót alkotott rá?
- Sajnos, megrendeléskor kifelejtettem, a világítással és a motorral együtt. Miután elkészült a mű, saját kezűleg szállította haza. Még pumpát is adott a kerekekhez. Ismét bebizonyosodott, hatással vagyok az emberekre. Általában negatív, de jelen esetben nagyon is pozitív. Míg kimentem kaput nyitni, az úr olvasgatta a feliratokat: „Erősen tessék kopogni!” „Vigyázat, a kutya harap!” „Ne próbálja becsapni a kaput, mert nem hiszékeny!” Ha azt mondom, vihogott, akkor az ugye nem bántó?
- Én is vihogtam volna a helyében. Mit szólnak a szomszédok ennyi hülyeségre?
- Fogalmazzunk inkább úgy, képtelen vagyok a fantáziámnak határt szabni!
- Jól hallottam? Motorral szeretted volna?
- Jajj, Izéke! Mindketten abban a korban vagyunk, akiről a magad korabeliek úgy nyilatkoznak, hogy a hamut is mamunak mondják.
- Ez nem igaz. Határozott véleményem, előbb fogsz elpatkolni, mint a nyelved.
- Mint tudod, a vasárnapi másfél órás piacozást egy hét alatt pihenem ki. Tetszik, nem tetszik, a bringára motor kell. Viszonylag könnyű dolgom volt, mivel a jármű alaptól helyhez kötött, tehát a motort csak imitálni volt szükséges. Találtam a műhelyben egy mechanikus szerkezetet, amit akkumulátorral lehet meghajtani és azontúl, hogy motorhangot ad, még a bringát is rezegteti. Továbbá, előre felszereltem két kis ventillátort, ami menetközben arra hivatott, hogy két oldalt fújja ránk a levegőt, mintha nagy sebességgel hasítanánk. A világítást dinamóval oldottam meg, aminek folyománya, ha világítani akarok, kénytelen vagyok tekerni a pedált. A szomszédom szerint nagyon elmés a szerkezet. Őt némileg zavarja, hogy az emeleti előszobában a bicaj orra van a falnál és ez állítólag illúzióromboló.
- Miért nem fordítjátok meg orral a helyiség felé?
- Igazad van. Nagyon lejárattam magamat előttem?
- Egyáltalán nem. Örölnék neki, ha mindig ilyen bohókás lennél.
- Igen, de akkor semmi tekintélyem nem lenne. Senki nem nézne fel rám.
- Azt mondtad az imént, nem érdekelnek a tekintetek.
- Sok éves tapasztalatom, a legtöbb ember időközönként szeretne „örült” lenni, csak nem mer. Muzsika volt a füleimnek, mikor Jani kipróbálta az emeleten a bicajunkat. Ült rajta és veszetlenül csengetett. Rózsikával nevtünk a földszinten, majd felmentem megkérdezni csengetésének okát. Azt mondta, lehunyt szemekkel pedálozik és közben elképzelte, hogy Gyöngyi halad előtte autóval, ő pedig előzni akar.
- Jó, ha az embernek vannak ilyen szomszédai.
- Közvetlenül hat szomszédunk van, de az egyik régen disznókat tartott. Azt nem szerettük. Sem a cocát, sem a Bandit.

2015. február 17.